

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Herečka činohry NDM
Andrea Mohylová

*Stejně jako Isolda se dokážu zamilovat tak,
že je to pro mě zhoubné*

OPERA

Opera plná vášně
Anna Bolena

BALET

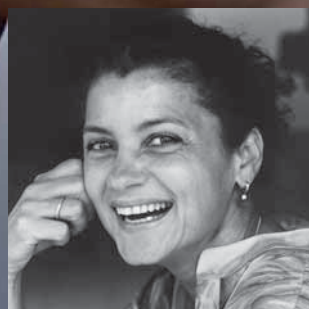
Nově na repertoáru
Labutí jezero

OPERETA/MUZIKÁL

Hraje ve Fantomovi!
Jitka Zelenková

EXTRA

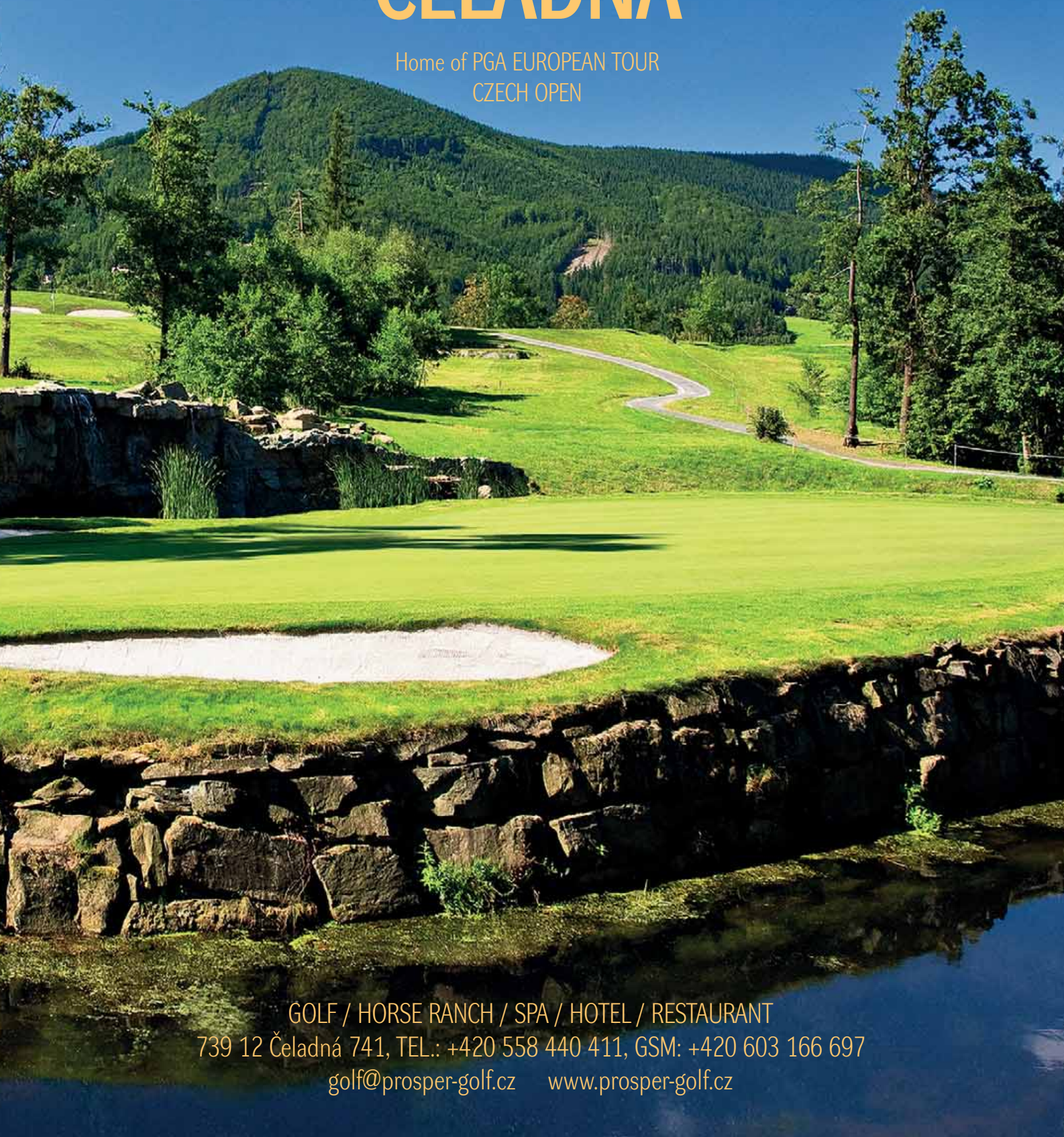
Iva Bittová s Operním
studiem NDM

PLAY GOLF & ENJOY LIFE...

PROSPER GOLF RESORT ČELADNÁ

Home of PGA EUROPEAN TOUR
CZECH OPEN

GOLF / HORSE RANCH / SPA / HOTEL / RESTAURANT

739 12 Čeladná 741, TEL.: +420 558 440 411, GSM: +420 603 166 697

golf@prosper-golf.cz www.prosper-golf.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení diváci, milí přátelé!

S tímto, v pořadí již 16. číslem našeho časopisu, se otevírá 95. sezóna Národního divadla moravskoslezského. Sezóna je v tuto chvíli nová, novou bude ještě nějakou dobu, alespoň do té doby, než vyjde k začátku listopadu další nový časopis (již s číslem 17) a tento nový časopis, který právě čtete, se stane starým, anebo alespoň tím starším.

Do nové sezóny vstupujeme s několika novinkami! Novou je v první řadě šéfka baletu, paní Lenka Dřimalová, která 1. 7. 2013 vystřídala Igora Vejsadu, který vedl baletní soubor dlouhých 17 let. Lenka přichází z Brna, kde velmi úspěšně vedla Balet Národního divadla Brno celých 6 let, a výrazně pozvedla jeho úroveň. Lenka je z Ostravy, v Ostravě žije a nově se stala i členkou vedení našeho divadla. Držme jí palce, ať vše nové, s čím

Nově ozdobí foyer Divadla Jiřího Myrona dvě výjimečná umělecká díla výjimečných uměleckých tvůrců – plastika *Labyrint* Stanislava Kolíbala a na prvním balkoně to nově doslova rozsvítí další pozoruhodná socha *Mé světlo je tvůj život* – Šiva samuraj Krištofa Kintery...

přichází, všechny nové impulsy, nápady se promění v nová krásná baletní představení a další nová pozoruhodná setkání s krásou pohybu.

Do činoherního souboru zase přibyli tři noví mladí herci – Ivan Dejmal, Robert Finta a Aleš Bílík.

Nově ozdobí foyer Divadla Jiřího Myrona dvě výjimečná umělecká díla výjimečných uměleckých tvůrců – plastika *Labyrint* Stanislava Kolíbala a na prvním balkoně to nově doslova rozsvítí další pozoruhodná socha *Mé světlo je tvůj život* – Šiva samuraj Krištofa Kintery, a to díky dlouhodobé zápatce z Galerie výtvarného umění v Ostravě. Nově přibudou výstavy současných výtvarných umělců ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka. A hlavně již od září budou do repertoáru přibývat nové inscenace a ty starší nás budou pomalu opouštět.

Tak Vám přeji příjemný čas s divadlem v nové sezóně, s novými zážitky, a i když jsme o něco starší, věřím, že stále plní nových nápadů, podnětů a plánů i pro tu 95. sezónu starého dobrého Národního divadla moravskoslezského.

V úctě Váš Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Protože nám došlo množství krásných ohlasů na letošní Muzejní noc v NDM – Jaké sny se zdají v divadle?, dovolujeme si tentokrát citovat pouze z nich. Chcete nám dát také něco vědět? Napište na casopis@ndm.cz!

MUZEJNÍ NOC 2013

Moc děkujeme za skvělé zážitky, Adélka byla nadšená, už hledáme nějaký balet, na který bychom šli. Těšíme se zase příště!

Adélka a Eva Kundrátkovy

Chtěla jsem poděkovat za úžasnou akci, kterou si naše Veronika nesmírně užila. Hned ráno nás zasypala množstvím informací o tom, co všechno se dělo. Setkání nejen s Vámi, ale především s pány baletáky – s Filipem Staňkem, kterého viděla v Posledním samuraji, ji nesmírně potěšilo.

Petra Hanzlová

Akcí byly děti nadšené. Myslím, že si ještě víc upevnily vztah k divadlu, který se v nich pokoušíme budovat už od batolecího věku. Musela jsem jim svatosvatě slíbit návštěvu několika představení,

mimo jiné Labutího jezera. Plánujeme i Louskáčka a já doufám, že najdeme i nějaká další dětská představení, která jsme ještě neviděli.

Silvana a Petr Nerudovi

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z písčících diváků audioknihou. Tentokrát ale výjimečně posíláme CD všem třem pisatelům, a to z populárně naučné edice NEBOJTE SE KLASIKY – Hudební škola na CD.

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmostrava

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéfka baletu: Lenka Dřímlová

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Dita Eibenová

Šéfka marketingu: Eliška Nováková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Janka Ryšánek Schmiedtová

Autoři textů: Lenka Adámková, Pavel Bár, Pavla Březinová, Dita Eibenová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Ondřej Nádvořník, Karolína Pečenková, Gabriela Petráková, Marek Pivořák, Michael Prostějovský, Janka Ryšánek Schmiedtová, Klára Špičková, David Velčovský

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvořník

Grafická úprava: Václav Melecký

Redakční uzávěrka: 28. června 2013

Vychází: 1. září 2013

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Alenu Punčochářovou, alena.punchacharova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

SOCHY VE FOYER DJM

Provokují vás, inspirují nebo znepokojují? Ať to, či no, od toho jsou tyto sochy nově vystaveny ve foyeru Divadla Jiřího Myrona. Zastavte se a přemýšlejte... Kde jinde se vám naskytne příležitost stát jen pár centimetrů od skvostů současného světového sochařství?

Stanislav Kolíbal

Objekt XIX, 1992

Stanislav Kolíbal je jedním z hlavních představitelů české výtvarné scény druhé poloviny 20. století. Tento objekt snoubí prvky geometrie, abstrakce a minimalistického pojetí. Přesto je však dílo velice promyšlené a nebývale koncentrované. Tuto unikátní a ojedinělou ukázkou mistrovství Stanislava Kolíbala zakoupila Galerie výtvarného umění v Ostravě do svých sbírek roku 2010.

Křištof Kintera

Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj, 2009

Dílo Křištofa Kintera bylo zakoupeno Galeríí výtvarného umění v Ostravě roku 2012. Jedná se o naprosto stěžejní dílo tohoto předního českého umělce. Kinterův přesah je však již mezinárodní. Tvůrčí entuziasmus a rafinovanost, se kterou ke svému umění přistupuje, jej zcela po právu zařadila do mnoha zahraničních státních, ale také soukromých uměleckých sbírek.

Sochy jsou dlouhodobě zapůjčeny Galeríí výtvarného umění v Ostravě

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Giuseppe Verdi (1813–1901)

ERNANI

Nikdy nekončící příběh lásky, cti a boje o moc

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Režie: Marián Chudovský

Premiéry 10. a 12. října 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA

Operní komedie, která Vás dostane!

Další z operních hitů 20. století

Hudební nastudování: v jednání

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 5. a 7. prosince 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

ČERTOVA STĚNA

Láska, přátelství a dávelské nástrahy

Návrat české operní klasiky!

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 12. a 14. června 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále

s českými titulky

Robert Schumann (1810–1856)

JENOVĚFA (GENOVEVA)

Operní báseň o manželské věrnosti!

Jediná opera velkého skladatele romantismu

Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe

Režie: Martin Glaser

Premiéry 27. února a 1. března 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále

s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

Gaetano Donizetti – ANNA BOLENA (Anna Boleynová)

Luciano Mastro (Lord Richard Percy), Jana Šrejma Kačírková

(Anna Boleynová), Václav Morys (Sir Hervey), David Szendiuch

(Jindřich VIII.) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

OPERA NDM JE TAKÉ NA FACEBOOKU!

Profil: Národní divadlo moravskoslezské – Opera

Začíná nová divadelní sezóna, čím bude pro váš soubor výjimečná?

Přicházejí nové tváře, nové inscenační týmy, připravují se nové projekty. V této sezóně se diváci poprvé v ostravské opeře setkají například s dirigentem Charlesem Olivierim-Munroem, režisérem Martinem Glaserem, tenoristou Ladislavem Elgrem, barytonistou Pavolem Remenárem, basistou Jozefem Bencim a dalšími.

Na co se mohou diváci těšit?

Program letošní sezóny je zaměřen na dvousté výročí narození dvou nejvýznamnějších skladatelů světové opery – Richarda Wagnera a Giuseppe Verdiho. V minulé sezóně zaznamenalo ostravské uvedení Wagnerova *Lohengrina* doslova triumfální úspěch. Ve čtyřech posledních

Program letošní sezóny je zaměřen na dvousté výročí narození dvou nejvýznamnějších skladatelů světové opery – Richarda Wagnera a Giuseppe Verdiho

podzimních představeních se můžete opět těšit na mystickou hudbu, špičkové pěvecké obsazení a skvělé výkony orchestru i sboru naší opery. Přimo ve výroční den Verdiho – 10. října – zazní v ostravské premiéře jeho opera *Ernani*. V prosinci se poprvé na ostravském jevišti objeví opera českého skladatele Bohuslava Martinů *Mirandolina*. Autor psal toto dílo na italské libreto a v této podobě zazní také (poprvé na našem území) v Ostravě. Věříme, že významnou událostí bude jarní premiéra jediné opery Roberta Schumanna *Jenováfa*. Závěr sezóny bude patřit české operní klasice – uvedeme vrcholné dílo Bedřicha Smetany *Čertova stěna*. Protože rok 2014 je v hudebním světě označován jako Rok české hudby, připravíme kromě již zmíněných titulů také Smetanovu *Prodanou nevěstu* a Janáčkovu *Káti Kabanovou*, ve které vystoupí poprvé v Ostravě v roli Kabanichy Eva Urbanová. Vedle toho se diváci mohou těšit na dvě představení inscenace Janáčkovy opery *Její pastorkyňa*, připravujeme také *České operní gala*. Rád bych ale pozval i na poslední tři představení Catalaniho opery *La Wally* v pozměněném pěveckém obsazení. Po úspěšném debutu

v roli Ortrudy ve Wagnerově *Lohengrinovi* se v titulní roli tyrolské dívky představí polská pěvkyně Therese Waldner (v alternaci s Evou Urbanovou) a v náročné tenorové roli Giuseppe Hagenbacha se do Ostravy vrátí americký pěvec Steven Harrison (v alternaci s Gustavem Portou). Operní lahůdkou pak bude lednový galakonzert světově proslulého tenoristy Charlese Castronova.

Jaký byl ve vašem životě nejsilnější divadelní zážitek?

Pokud bych měl označit jedno z těch stovek představení, které mě opravdu oslovily a utkvěly nesmazatelně v paměti, řekl bych *Die Frau ohne Schatten* ve Vídeňské státní opeře nebo *Parsifal* na wagnerovském festivalu v Bayreuthu. Tyto dvě inscenace podle mého názoru představují nejvyšší metu v hudebním provedení a divadelním uchopení moderního operního myšlení.

Robert Jindra

REPERTOÁR OPERY NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2013)

Gaetano Donizetti

ANNA BOLENA

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Dirigent: Oliver Dohnányi / Jakub Židek

Režie: Ivan Krejčí

17. 9. (18.30), 28. 9. (18.30), 2. 10. (18.30)

Leoš Janáček

KÁTI KABANOVÁ

Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

20. 9. (18.30), 25. 9. (18.30)

Alfredo Catalani

LA WALLY

Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra

Režie: Václav Klemens

26. 10. (18.30)

V titulní roli Donizettiho opery ANNA BOLENA v Ostravě při červnových uvedeních zazářila ukrajinská sopranistka Elona Korzhevych, držitelka Ceny opery NDM z Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech 2012. Tato vynikající pěvkyně se do Ostravy v této belcantové roli vrátí sice až 9. a 13. února 2014, vstupenky si ale můžete zakoupit již nyní v předprodeji NDM!

Foto Martin Popelář

Giuseppe Verdi (1813–1901)

ERNANI

Nikdy nekončící příběh lásky, cti a boje o moc

Opera o čtyřech jednáních z roku 1844,
libreto Francesco Maria Piave (1810–1876)

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Jan Šrubař
Režie	Marián Chudovský
Scéna	Jaroslav Valek
Kostýmy	Peter Čanecký
Pohybová spolupráce	Igor Vejsada
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

Osoby a obsazení:

Ernani, bandita

Luciano Mastro / Gianluca Zampieri

Don Ruy Gómez de Silva, španělský grand

Martin Gurbal' / Bogdan Kurowski

Elvira, jeho neter' a snoubenka

Frédérique Friess / Jana Šrejma Kačírková

/ Olga Romanko

Don Carlo, španělský král

Aleš Jeniš / Jakub Kettner

Giovanna, Elviriina chůva

Anna Nitrová / Erika Šporerová

Don Riccardo, králův podkoní

Ondřej Koplík / Václav Morys

Jago, podkoní Dona Ruy Gomeze

Jaroslav Kosec / Václav Živný

**Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr
Kupka**

Uvádíme v italském originále s českými titulky

**Premiéry 10. a 12. října 2013
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka**

**Repríza 16. října 2013 (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

Verdi svou operu naplnil množstvím efektní i cituplné hudby

V roce 2013 si připomínáme 200. výročí narození jednoho z nejvýznamnějších skladatelů světových operních dějin Giuseppe Verdiho (1813–1901). U této příležitosti připravil operní soubor Národního divadla moravskoslezského – přímo ve výroční den 10. října 2013 – ostravskou premiéru jeho opery *Ernani*. Jedná se o lyrické drama o čtyřech

O jejím úspěchu tisk poznamenává, že po odchodu z divadla si publikum pravidelně pobrukovalo nová hudební čísla. Sbor *Siridesti il leon di Castiglia* (*Probudil se lev kastilský*), který oslavuje císaře Karla V., se stal nejoblíbenější a zároveň nejzpívanější melodií risorgimenta, hnutí za svobodu a národní jednotu Itálie. (dj)

Divadelní cedule k prvnímu uvedení Verdiho opery ERNANI v divadle La Fenice (1844)

jednáních, napsané podle tragédie Victora Huga *Hernani* inspirované španělskými dějinami. Verdi nejprve rozvrhl jednotlivé scény a benátský básník Francesco Maria Piave poté napsal libreto. Tím započala jejich dlouholetá a velmi plodná spolupráce – společně poté vytvořili například *Macbetha* (1847), *Stiffelia* (1850), *Rigoletta* (1851), *La traviatu* (1853), *Simona Boccanegra* (1857) nebo *Sílu osudu* (1862).

Verdi předpokládal, že se světová premiéra *Ernaniho* uskuteční v Miláně. Byl ale v té době natolik rozněván nedbalým vedením milánské La Scaly v osobě impresária Bartolomea Merelliho, že nakonec uzavřel smlouvu s hrabětem Carlem Mocenigou, ředitelem benátského divadla La Fenice, kde byl nakonec *Ernani* 9. března 1844 s velkou slávou poprvé uveden.

Děj se odehrává v 16. století ve Španělsku a jedná se o dramatický příběh boje tří rivalů soupeřících nejen o politickou moc, ale také o lásku krásné Elviry. Verdi svou operu naplnil množstvím efektní i cituplné hudby, přičemž se stále více vzdaloval schematickému způsobu kompozice takzvané belcantové opery, která kladla důraz zejména na virtuózní, krásný zpěv. Díky Verdiho bohaté melodické nápaditosti se opera *Ernani* posléze rozletěla po celé Itálii.

MĚLI BYSTE VĚDĚTI!

Roli půvabné Elviry vytvoří vedle přední sólistky opery NDM Jany Šrejmy Kačírkové také francouzská sopranistka Frédérique Friess, jež před nedávnem v Ostravě zazářila jako něžná švadlenka Mimi v nastudování opery Giacomo Pucciniho *Bohéma* (*La bohème*). V obsazení této role figuruje také ruská sopranistka Olga Romanko, jež na sebe strhla pozornost jako vynikající představitelka titulní role v opeře Alfreda Catalaniho *La Wally* uvedená v ostravské premiéře v září loňského roku.

Frédérique Friess

Foto Martin Popelář

Olga Romanko

Foto archiv

Michaela Kapustová (Jana Seymourová), Jana Šrejma Kačírková (Anna Boleynová) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA
(Anna Boleynová)

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Opera o dvou jednáních z roku 1830, libreto
Felice Romani (1788–1865)

Hudební nastudování **Oliver Dohnányi**, dirigent
Oliver Dohnányi / **Jakub Židek**, režie **Ivan Krejčí**, scéna **Milan David**, kostýmy **Marta Roszkopfová**, sbormistr **Jurij Galatenko**,
dramaturgie **Daniel Jäger**

Účinkují: **Agnieszka Bochenek-Osiecka** /
Elona Korzhevych / **Jana Šrejma Kačírková**
(Anna Boleynová), **Kateřina Jalovcová** /
Michaela Kapustová (Jana Seymourová),
Martin Gurbal' / **David Szendiuch** (Jindřich
VIII.), **Philippe Do** / **Luciano Mastro** (Lord
Richard Percy), **Bogdan Kurowski** / **Jan Štáva**
/ **Václav Živný** (Lord Rochefort), **Václava Krejčí**
Housková / **Anna Nitrová** (Smeton, páže),
Josef Moravec / **Václav Morys** (Sir Hervey)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM –
koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Petr Kupka**

Uvádíme v italském originále s českými titulky

Reprízy 17. 9. (18.30), 28. 9. (18.30)
a 2. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

**Anna Bolena – dramatický příběh plný vášně, touhy
po moci, ale také nádherné hudby a zpěvu!**

Začátkem června z ostravského jeviště
poprvé zazněla italská opera *Anna Bolena*.
Děj je inspirován tragickým životním osudem
popravené anglické královny Anny Boleynové,
druhé manželky krále Jindřicha VIII. z rodu
Tudorovců, kterou v srdci krále i po jeho boku
vystřídala dvorní dáma Jana Seymourová.

Skladatel Gaetano Donizetti patří společně
s Gioachinem Rossinim a Vincenzem Bellinim
k představitelům italské belcantové opery,
v níž hrají důležitou roli zejména efektní
pěvecká čísla, která mají svou vypjatou
emocionalitou působit na diváka. A taková je
také *Anna Bolena* – dramatický příběh plný

Agnieszka Bochenek-Osiecka (Anna Boleynová) a Philippe Do (Lord Richard Percy)

Foto Martin Popelář

vášně, touhy po moci, ale také nádherné hudby a zpěvu!

Z MEDIÁLNÍCH OHLASŮ

(...) Královnou večera byla Jana Šrejma Kačírková nejen proto, že vytvořila roli skutečné, jakkoli v tu chvíli zavrhané anglické královny Anny Boleynové, která přes všechna ponižení končí svůj život odpuštěním. (...) Její hlas má stříbřitou lehkost, hbitost, pružnost, kterou dokáže rozvinout do dramatické síly. (...) Také Michaela Kapustová se vyrovnala s nároky mezzosopránového partu Jany Seymourové a postihla touhu po moci i váhavost této Anniny sokyně v lásce a další kořisti požívačného krále Jindřicha VIII.

Helena Havlíková, Opera PLUS

(...) Aj keď platí, a na tom sa nič nezmení, že talianska romantická opera stojí a padá na sólistoch, nové naštudovanie Anny Boleny má pilierov viacero. Jedným z nich je vizuálny tvar, pripravený režisérom Ivanom Krejčím, scénografom Milanom Davidom a kostýmovou výtvarníčkou Martou Roszkopfovou. Ide o inscenáciu, ktorá by mala uspokojiť vyznávačov tradičného aj moderného operného divadla. Tomuto tímu sa totiž podarilo to, čo nie je časté ani na svetových scénach. Skĺbiť historický background predlohy s prostriedkami nerigidného, živého, emotívneho režijného a výtvarného

umenia. (...) Ostravská Anna Bolena sa môže popýšiť závideniahodným sólistickým obsadením, aké v českých a slovenských reláciách je skutočne ojedinelé. Z titulnej roly majú „hrôzu“ aj svetové dramaticko-koloratúrne soprány. Jana Šrejma Kačírková pôsobila tak, akoby sa Bolenou priam narodila. (...) Divácky ohlas premiéry bol triumfálny. A plne zaslužný.

Pavel Unger, Opera PLUS
(dj)

Jana Šrejma Kačírková (Anna Boleynová) a Michaela Kapustová (Jana Seymourová)

Foto Martin Popelář

Philippe Do (Lord Richard Percy), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Anna Boleynová), Martin Gurbal' (Jindřich VIII.), Bogdan Kurowski (Lord Rochefort), Anna Nitrová (Smeton, páže) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

NENECHTE SI UJÍT!

Držitelka Ceny Thálie 2012
Jana Šrejma Kačírková
17. a 28. září 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka
v roli královny
Anny Boleynové.

LUCIANO MASTRO

V roli Lorda Richarda Percyho v nové inscenaci opery Gaetana Donizettiho *Anna Bolena* se představil pěvec, jenž již deset let patří ke stálícím mezi hvězdami na ostravském operním nebi – miláček publika, lamač ženských srdcí – tenorista **Luciano Mastro!**

Z jaké části Itálie pocházíte? Byla ve vaší rodině hudební tradice?

Pocházím z malého, ale velmi krásného jihoitalského města s názvem Alberobello, které je známé především díky své unikátní architektuře. Je tam řada domků postavených v tzv. stylu trulli (se špičatými střechami) a především díky nim je Alberobello od roku 1996 součástí světového dědictví UNESCO. V naší rodině nebyla žádná hudební ani jiná umělecká tradice, jsem první.

Kdy jste se začal věnovat zpěvu?

Jako malý kluk jsem chodil do chrámového sboru a později – jako teenager – jsem zpíval

Ve své nejnovější roli – jako Lord Richard Percy v Donizettiho opeře ANNA BOLENA (společně s Janem Šťávou v roli Lorda Rocheforta)
Foto Martin Popelář

v jedné skupině, která se zabývala hlavně populární hudbou.

Itálie je přece jen „kolébkou“ opery. Kdy jste se začal věnovat opernímu žánru?

Bylo mi tehdy dvacet čtyři let, když mne na jednom rockovém koncertu slyšel maestro Giuseppe Matarese, který mi poradil, abych

to moc bavit a postupně jsem začal dělat pokroky.

A za čas jste poprvé stál na operním jevišti...

Mou vůbec první rolí byl Tebaldo v opeře *I Capuleti e I Montecchi* (*Kapuleti a Montekové*) od italského skladatele Vincenza Belliniho. Bylo

Českých operních rolí jsem do dnešních dnů zpíval více a musím říci, že mne to velmi baví

se začal věnovat klasickému zpěvu. Tehdy mi dokonce nabídl, že mne bude zadarmo učit, a udělil mi první lekce ve zpěvu. Začalo mne

to v Teatro Piccinni v jihoitalském pobřežním městě Bari. Byla to krásná zkušenost a opera mne tehdy doslova „chytila“.

Věčně usměvavý, milý a srdečný – takový je sólista opery NDM Luciano Mastro! V současné době patří mezi nejlepší tenoristy, kteří v České republice působí. Jeho vřelý vztah k českému opernímu repertoáru se promítl mimo jiné v jeho interpretaci role učitele Váni Kudrjáše v opeře Leoše Janáčka *KÁŘA KABANOVÁ*, za kterou byl nominován na prestižní Cenu Thálie 2012! Přijďte si jeho dokonalou češtinu poslechnout – uvádíme **20. září 2013** v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka!

Foto Martin Popelář

Kdy jste se poprvé objevil v České republice?

V roce 2003 jsem se v Římě poprvé setkal s tehdejšími řediteli ostravského divadla Luděkem Golatem a ten mi nabídl hostování v roli Vévody mantovského ve Verdiho opeře *Rigoletto*. Byla to pro mne skvělá příležitost – a od té doby jsem v Ostravě.

V Ostravě jste záhy poté vytvořil také svou první „českou“ roli – Števu v Janáčkově Její pastorkyni. Jak se vám zpívá v českém jazyce a jaký jste si postupem času vytvořil k českému opernímu repertoáru vztah?

Českých operních rolí jsem do dnešních dnů zpíval více a musím říci, že mne to velmi baví. Moc rád se peru s těžkou výslovností českého jazyka a jsem moc rád, že se mi to daří a že to ocenila i kritika. (smích)

V roli Rodolfa v opeře Giacomo Pucciniho BOHÉMA (společně s Ezeem Abdullou v roli Marcella)

Foto Martin Popelář

V Národním divadle moravskoslezském jste již vytvořil řadu rolí, kterou/teré máte nejraději a proč?

Doslova miluji roli Števy v *Její pastorkyni*. K této opeře jsem si vytvořil velmi vřelý vztah zejména pro její – v tom nejlepším smyslu slova – dramatickou a velmi barevnou hudbu. Z těch českých u mne zatím *Jenůfa* vede.

Vaši nejnovější rolí je Lord Richard Percy v Donizettiho Anně Boleynové. Jaký máte vztah k repertoáru z období belcanta?

Musím říci, že jsem si nejprve myslel, že to není vůbec pro mne, a snažil se k tomuto stylu najít cestu. Zjistil jsem ale, že mi tento part po hlasové

stránce velmi vyhovuje a určitě se nebráním dalším belcantovým rolím.

V říjnu v Ostravě vytvoříte další krásnou roli a tentokrát dokonce titulní – Verdiho Ernaniho...

Na tuto roli se obzvlášť těším, již ji pečlivě studuji po hudební stránce, zabývám se i charakterem postavy. Myslím si, že mi bude ideálně „sedět“.

Často hostujete také mimo Ostravu. Na který mimoostravský operní projekt nejraději vzpomínáte?

Těch krásných projektů bylo více, ale vůbec

KDO JE LUCIANO MASTRO?

Narodil se v roce 1972. Na operní scéně debutoval v roce 2002 v Teatro Bari a poté jeho profesionální kroky vedly do Národního divadla moravskoslezského, kde poté jako stálý host a následně člen souboru opery nastudoval více než dvacet rolí světového i českého operního repertoáru. Mezi jeho nejvýznamnější role patří Roméo (Gounod – *Roméo et Juliette*), Alfredo Germont (Verdi – *La traviata*), Don José (Bizet – *Carmen*), Werther (Massenet – *Werther*), Faust (Gounod – *Faust*), Nemorino (Donizetti – *Nápoj lásky*), Cyrano (Alfano – *Cyrano de Bergerac*), Ruggero (Puccini – *Vlaštovka*), Renato des Grieux (Puccini – *Manon Lescaut*), Fenton (Verdi – *Falstaff*), Ismaele (Verdi – *Nabucco*), Dalibor (Smetana – *Dalibor*), Princ (Dvořák – *Rusalka*), Števa Buryja (Janáček – *Její pastorkyňa*), Váňa Kudrjáš (Janáček – *Káťa Kabanová*), John (Musumeci – *Aitna*), Ferrando (Mozart – *Così fan tutte*), Don Ottavio (Mozart – *Don Giovanni*), Kavalir (Hindemith – *Cardillac*), Manolios (Martinů – *Řecké pašije*), Ctirad (Janáček – *Šárka*), Janek (Janáček – *Věc Makropulos*) a další.

Luciano Mastro je pravidelným hostem evropských operních domů – Teatro Massimo Palermo, Teatr Wielki Varšava, Teatro Comunale di Bologna (Puccini – *Madama Butterfly*), Slovenské národní divadlo Bratislava (Puccini – *Manon Lescaut*), Štátné divadlo Košice (Bizet – *Carmen*), Národní divadlo Praha (Dvořák – *Rusalka*, Puccini – *Madama Butterfly* a *La bohème*) a další.

nejraději vzpomínám na inscenaci dvouaktové opery Marca Tutina *Senso*. Zpíval jsem v roce 2011 ve světové premiéře tohoto díla v Teatro Massimo v Palermu a byl to tehdy obrovský divácký úspěch.

Říká se o vás, že jste lamač ženských srdcí? Jaký typ žen se vám líbí nejvíce?

Musím říci, že se mi nejvíce líbí klasické české blondýnky, ale nejlepší vztahy mám s ženami, které nejsou blond. (smích)

Máte ještě nějaké – operní, životní – sny?

Zpívat v milánské La Scale roli Manrica v opeře Giuseppe Verdiho *Trubadúr*, mít krásný velký dům v přírodě, kde se o mne bude starat asi deset krásných žen – na blondýnkách netrvám. (smích) Je to určitě utopie, ale v budoucnu bych si to moc rád splnil. (smích) Budu snít. (dj)

V roli Romea v opeře Charlese Gounoda ROMEO A JULIE (s Kateřinou Kněžíkovou v roli Julie)

Foto Martin Popelář

EVA URBANOVÁ V DALŠÍ NOVÉ OPERNÍ ROLI!

Ve dvou mimořádných zářijových představeních opery Leoše Janáčka *Káťa Kabanová* **přivítáme opět v Národním divadle moravskoslezském první dámu české opery Evu Urbanovou**. Ostravskému publiku se poprvé představí v roli přísné Kabanichy! V dalších rolích Eva Dřizgová-Jirušová (Káťa Kabanová), Tomáš Černý (Boris), Jan Vacík (Tichon), Martin Gurbal' (Dikoj), Anna Nitrová (Varvara), Luciano Mastro / Richard Samek (Kudrjáš) a další. Obě představení bude řídit hudební ředitel opery NDM Robert Jindra.

Nenechte si ujít dvě poslední představení této jedinečné inscenace!

**Uvádíme 20. a 25. září 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Eva Urbanová (Kabanicha)

Foto Martin Popelář

INZERCE

SUSHI POINT Black Label

...dokonalost v každém soustu

POZNEJTE SVĚT **SUSHI** a **JAPONSKÉ KUCHYNĚ**

SUSHI RESTAURACE

- VŽDY ČERSTVÉ **SUSHI** z originálních japonských surovin
- **JAPONSKÉ** nudlové a masové speciality
- z rukou certifikovaných **MISTRŮ** školených v **JAPONSKU**

SUSHI EXPRESS

- ROZVOZ A DORUČENÍ **SUSHI** až na váš stůl
Vychutnejte si nabídku našich specialit v pohodlí vašeho domova, v kanceláři nebo na originálním večírku či oslavě.

FORUM Nová Karolina, Jantarová 3344/4, Ostrava
tel.: +420 596 155 010

www.sushipoint.cz

čínohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Václav Štech (1859–1947)
VEŘEJNÉ BLAHO
aneb DESKOVÝ STATEK
Politicky (ne)korektní komedie
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 24. října 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Jean Anouilh (1910–1987)
POZVÁNÍ NA ZÁMEK
Bezohledná komedie v rytmu tanga
Režie: Peter Gábor
Premiéra 7. listopadu 2013
v Divadle Antonína Dvořáka

Liz Lochhead (1947)
PERFECT DAYS
*Romantická komedie nejen o ženách,
nejen pro ženy*
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Premiéra 30. ledna 2014
v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)
MACBETH
Poznej temnotu, poznáš sám sebe...
Režie: Rastislav Ballek
Premiéra 6. února 2014
v Divadle Jiřího Myrona

David Jařab (1971)
ZA VODOU
Příběh konce jedné lásky
Režie: Štěpán Pácl
Česká premiéra 27. března 2014
v Divadle Antonína Dvořáka

Simon Stephens (1971)
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Velké dobrodružství autistického chlapce
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 28. března 2014 ve zkušebně
Divadla Antonína Dvořáka

Martin Kákoš (1955), Gabo Dušík (1961),
Peter Uličný (1950), Jaroslav Moravčík (1961)
QUO VADIS
Muzikál
Vášnivý příběh lásky na motivy románu Henryka
Sienkiewicze
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 5. června 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Čínohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Igor Orozovič (Tristan) a Andrea Mohylová (Isolda)
na vizuálu k nejnovější čínoherní inscenaci Janusze
Klimszy **TRISTAN A ISOLDA** Foto Martin Popelář

TŘI OTÁZKY PRO ŠÉFA ČINOHRY

Teším sa na nových členov činoherného súboru a verím, že pripravované tituly v priebehu celej divadelnej sezóny budú vznikať v dobrej tvorivej atmosfére...

Začíná nová divadelní sezóna, čím bude pro váš soubor výjimečná?

Teším sa na nových členov činoherného súboru a verím, že pripravované tituly v priebehu celej divadelnej sezóny budú vznikať v dobrej tvorivej atmosfére, aby diváci, na premiérach i reprízach, mohli byť svedkami naozaj výnimočných divadelných zážitkov.

Na čo se mohou diváci těšit?

Dúfam, že na silné dramatické príbehy, sugestívne osobné výpovede, satiru, emócie, ale aj potrebný humor a divadelnú nadsázku.

Jaký byl ve vašem životě nejsilnější divadelní zážitek?

Divadelných zážitkov bolo veľa... ale samotný život prináša ešte viac silnejších impulzov, a keď sa to podarí preniesť na javisko, tak to je potom to najsilnejšie divadlo.

Peter Gábor

REPERTOÁR ČINOHRY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2013)

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Režie: Peter Gábor

2. 9. (10.00), 14. 9. (18.30), 22. 9. (15.00),
11. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHA! (Hole dupy)

Režie: Pavel Šimák

15. 9. (18.30), 17. 9. (18.30), 27. 9. (18.30),
29. 10. (18.30)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

Režie: Peter Gábor

20. 9. (18.30)

Michael Cooney

HABAĎÚRA

Režie: Roman Groszmann

21. 9. (18.30), 16. 10. (18.30)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza

TRISTAN A ISOLDA

Režie: Janusz Klimsza

24. 9. (18.30), 10. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

Režie: Tomáš Jirman

29. 9. (20.00), 27. 10. (19.00)

George Tabori

MŮJ BOJ (Mein Kampf)

Režie: Juraj Deák

29. 9. (14.00), 29. 9. (19.00)

Marian Palla

SAJNS FIKŠN

Režie: Věra Herajtová

9. 10. (18.30), 17. 10. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

Režie: Jakub Nvota

3. 9. (10.00), 26. 9. (18.30), 4. 10. (18.30),
15. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

Anna Saavedra

KUŘAČKY

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

10. 9. (19.00), 11. 9. (19.00), 18. 9. (19.00),
3. 10. (19.00)

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

Režie: Janusz Klimsza

12. 9. (19.00), 13. 9. (19.00), 8. 10. (19.00),
20. 10. (16.00) – Divadlo Komedie Praha

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Režie: Vít Vencel

5. 10. (18.30), 13. 10. (10.30), 17. 10. (18.30)

Martin Walser

SMRTIHLAV

Režie: Peter Gábor

8. 10. (18.30), 20. 10. (19.00) – Nová scéna
ND Praha

Václav Štech (1859–1947)

VEŘEJNÉ BLAHO
aneb DESKOVÝ STATEK
Politicky (ne)korektní komedie

Václav Štech byl neúnavným organizátorem společenského a kulturního života, spisovatelem a dramatikem. Vedl Divadlo na Vinohradech či Národní divadlo v Brně. **Z jeho bohaté a všestranné prozaické i dramatické tvorby dodnes žijí především komedie, a to dvě: *Třetí zvonění* a *Deskový statek*.** Druhou z nich se vám osmělujeme nabídnout.

Ne nadarmo jsme před původní titul předsadili *Veřejné blaho*, ne nadarmo tuto hru uvádíme jako *Politicky (ne)korektní komedii*. Štech znal důvěrně malého českého člověka s jeho tendencí činit vše především pro blaho osobní. **Jste-li kandidátem na starostu, leží vám osobní blaho na srdci dvojnásob – ovšem chcete-li se oním starostou skutečně stát, proklamovat musíte blaho veřejné, to dá rozum – jinak volič lístek s vaším jménem do urny nevhodí. Do funkce vám zajistí pomůže partička dobře situovaných a vysoce postavených přátel – dobře totiž vědí, že i na jejich blaho dojde řada...**

Svět postav této hry se ovšem netočí zdaleka jen kolem politiky – **ocitáme se v realitní kanceláři, která má kromě nákupu a prodeje**

Jste-li kandidátem na starostu, leží vám osobní blaho na srdci dvojnásob – ovšem chcete-li se oním starostou skutečně stát, proklamovat musíte blaho veřejné, to dá rozum – jinak volič lístek s vaším jménem do urny nevhodí!

Ovšem dobře se oženit či vdát – což to vlastně také není rozhodnutí politické, což to vlastně také není svého druhu podnik?

nemovitostí ještě jedno utajené poslání. Stačí před jejím majitelem vyslovit přání zakoupit deskový statek a začnou se dit věci. Z kolbiště podnikání, svázaného s politikou, se rázem ocitáme v ringu milostném... Ovšem dobře se oženit či vdát – což to vlastně také není rozhodnutí politické, což to vlastně také není svého druhu podnik?

Zhostit se postavy všemi mastmi mazaného podnikatele s politickými ambicemi, toť úkol hodný talentu Davida Viktory. Osudy postav v jeho blízkosti vykreslí Petra Lorencová, Pavlína

Kafková, Tomáš Jirman, Jan Fišar, Vladimír Čapka, Lada Bělašková a mnozí další. Tomu všemu vládne rukou vlídnou, ale pevnou režisér Janusz Klimsza. A protože svět první republiky máme díky filmům pro pamětníky spojen také s tklivými písněmi o lásce, dočkáte se i jich. (piv)

**Premiéra 24. října 2013 v 18.30 hodin
 v Divadle Jiřího Myrona**

**Reprízy 26. 10. (18.30) a 30. 10. (18.30)
 v Divadle Jiřího Myrona**

Člen činohry NDM,
 pan **Miroslav Rataj**
 oslaví 2. září významné
 životní **jubiläum**,
 krásných kulatých
70 let na světě.

GRATULUJEME!

Miroslav Rataj jako Viktor po letech v ROMANCI PRO KŘÍDLOVKU a coby Otakar Švec v inscenaci GOTTLAND

Foto Josef Hradil a Radovan Štátný

Joseph Bédier (1864–1938) – Janusz Klimsza (1961)

TRISTAN A ISOLDA

Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí

Dramatizace a režie **Janusz Klimsza**
 Překlad **Eva Musilová**
 Dramaturgie **Klára Špičková**
 Scéna **David Bazika**
 Kostýmy **Tomáš Kypta**
 Výběr hudby **Janusz Klimsza**
 Šerm, souboje **Marek Tichý**

Osoby a obsazení:

Tristan **Igor Orozovič / Aleš Bílík**
 Isolda **Andrea Mohylová**
 Kral Marc **František Strnad**
 Abatyše Isolda Běloruká **Anna Cónová**

Gorvenal **Petr Houska**
 Brangien **Veronika Lazorčáková**
 Morhaut, Král irský **David Viktora**
 Andret **Jan Fišar**
 Gondoine **Tomáš Jirman**
 Denoalen **Vladimír Polák**
 Hrbáč Frocin, Irský pán **František Večeřa**
 Poustevník Orri, Irský pán **Jiří Sedláček**

Périnné, sestra Isoldina **Andrea Berecková**
 Jeptiška, Blancheflor **Renáta Klemensová**
 Jeptiška, Královna irská **Pavlaína Kafková**
 Jeptiška, Vlaštovice **Lada Bělašková**
 Jeptiška, Vlaštovice **Petra Lorencová**
 Rivalen, Irský pán **Robert Finta**

Česká premiéra 13. června 2013
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 24. 9. (18.30), 10. 10. (18.30),
14. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Tristan *Přítelkyně milá, co tě trápí?*
 Isolda *Láska k tobě.*

Tato kratinká rozmluva jedné z nejproslulejších milostných dvojic předjímá a zároveň završuje jejich společný úděl, jehož očitými svědky se stanete i vy, jakmile zhlédnete tuto inscenaci.

Pověst o Tristanovi a Isoldě sahá svými kořeny do severního Skotska mezi téměř neznámý národ Piktů, avšak posléze se stala součástí keltské lidové tradice. Odtud její divošský barbarský ráz přejali a „zušlechtili“ středověcí francouzští básníci a pěvci (truvéri), kteří ji přizpůsobili francouzskému feudálnímu prostředí.

Jedním z nich byl i bretaňský truvér Bérout, jehož částečně zachovaný veršovaný román ze

Andrea Mohylová (Isolda), Aleš Bílík (Tristan)

Foto Radovan Šťastný

Příběh o Tristanovi a Isoldě vydává jako tolik jemu podobných jedno z nejrozporuplnějších svědectví o síle lásky, jež hojí i zraňuje, rdousí i křísí, povznáší a uzemňuje...

sklonku 12. století (kolem roku 1180) představuje první doposud známé literární zpracování této pověsti, které nejsvědomitěji ctí její keltský původ.

Francouzský filolog a literární historik Joseph Bédier vytvořil na základě všech dochovaných zlomkovitých i úplných textových verzí (francouzských i různojazyčných) rekonstrukci této nejstarší písemné podoby a vydal ji roku 1900 jako prozaický román psaný moderní francouzštinou.

Velký příběh na divadle

Režisér Janusz Klimsza se rozhodl převést Bédierovo dílo do jevištního tvaru. **Všechny repliky se nesou ve stylu vzletné, lehce archaické češtiny, což jen posiluje starověký půvab této látky.** Ze způsobu řeči všech postav poznáváme, že nic není řečeno jen tak do větru. Každé slovo a každý čin má ráz pečetidla, které stvrzuje něčí vůli (ať už je tato vůle v souhlasu, či v rozporu s přesvědčením toho kterého jedince). Ze všech hereckých projevů cítíš cosi naléhavého, jako by si byl každý vědom, že cokoli řekne a učiní, je nezvratné.

Průlomový okamžik a **osudová předzvěst celého příběhu nastávají tehdy, kdy Tristan s Isoldou nedopatřením a nevědomky vypijí čarovný nápoj**, který byl původně uchystán pro Isoldina nastávajícího manžela, krále Marca, a pro ni samotnou. Po jeho požití dochází k prudké

proměně: **rázem jsou oba vydáni všanc bezradné vášni a věčné lásce.**

Stěžejní motiv kouzelného nápoje, jenž dozajista poukazuje na obřady staré keltské magie, vstupuje do popředí u všech vypravěčů této pověsti, kteří obratně zdůvodňují, že všechny skutky milenců se od této chvíle dějí pod jeho vlivem. V některých verzích trvá jeho účinek doživotně, ba dokonce i posmrtně (každé kouzlo má přitom v magii dočasnou platnost), v jiných má naopak omezenou dobu funkčnosti.

Symbol lásky? Čarovný nápoj!

Eva Uhlířová ve své předmluvě k Bédierovu *Románu o Tristanovi a Isoldě* správně podotýká, že jeho tajemné kouzlo „není ovšem ničím jiným než láskou samotnou, je s ní přímo totožné“. A ve hře samotné se praví: „*Nebylo to víno, byla to vášně, byla to hořká rozkoš a úzkost bez konce a smrt.*“

Poněkud protismyslné sousloví „hořká rozkoš“ přiléhavě opisuje vlastní prožitek lásky, jelikož žádná radost (byť sebeopojnější) není vždy úplně čirá, nezkalená a naprostá. Avšak **čarovný nápoj jakožto symbol lásky nám především objasňuje tu skutečnost, jak se nás láska neúprosně a nevyzpytatelně zmocňuje.** Zamilováváme se tak říkajíc nechtěně, bez vlastního přičinění. Většinou ani nevíme, proč někoho vlastně milujeme a co

přesně nás k němu táhne; něco nás prostě nevyhnutelně přimělo k tomu, abychom někoho milovali.

A právě tento trvale nezbadatelný úkaz mě opravňuje k závěru, že **láska je nad všechny divy světa**. Navzdory všem dosud zjištěným neurochemickým procesům lze stěží beze zbytku postihnout, v čem její čaromoc skutečně vězí, a právě toto pomyšlení nám dovoluje pocítit její závrtné tajemství. A příběh o Tristanovi a Isoldě toto neuchopitelné arkánium lásky jenom potvrzuje.

Vztahy, scéna, hudba

Ve vztazích postav dokáže Janusz Klimsa ve svých inscenacích důkladně vyjvit i ty nejmenší citové odstíny. V *Tristanovi a Isoldě* vidíme, jak vášnivý a přitom cudný cit se rodí mezi Tristanovým učitelem Gorvenalem a Isoldinou služebnou a důvěrnou přítelkyní Brangienou. Zprvu tápavě dávají jeden druhému najevo své zalíbení. A třebaže na lásku už je takřikajíc zaděláno, Gorvenal se jí v rozhodné chvíli uvědoměle, avšak proti své vůli zřídka.

Ještě zapeklitěji se jeví vztah mezi Brangienou a Isoldou. Vše u nich nasvědčuje oboustrannému milostnému zaujetí. Ba možno říci, že jejich láska má v nejednom ohledu srdceryvnější průběh a její pouto je neméně silné než to, které pojí Isoldu s Tristanem.

Průraznou dominantu této inscenace tvoří především výběr hudby a scéna. Tyto dvě složky podstatně spoluurčují její celkovou atmosféru. Oproti ústřednímu, takřka nebetyčně vzlínávému ženskému chorálnímu zpěvu vypadá scéna ve svých proměnách jednou světsky a zemitě, jindy naopak velebně.

Jakkoli na nás jevištní ztvárnění hry může působit vznešeně, závěrečný moment tragického naplnění je až něžně prostý a všední,

V popředí Igor Orozovič (Tristan)

Foto Radovan Štátný

včetně posledních Isoldiných slov. Dokonce i Tristanova slova určená ve chvíli smrti neznámé dívce svádí k domněnce, že se těsně před svým skonem bleskurychle zamiloval.

ani tak sebe navzájem jako spíše skutečnost, že vůbec milují. Přiznává tak lásce její narcistní povahu a v tomto druhu egoismu shledává podstatu západní civilizace. Sami dobře víme ze své

Ze všech hereckých projevů cítíš cosi naléhavého, jako by si byl každý vědom, že cokoli řekne a učiní, je nezvratné

Miluje sebe nebo tebe?

S pozoruhodnými postřehy přišel v rámci své analýzy *Románu o Tristanovi a Isoldě* švýcarský frankofonní filosof historie a kulturní a literární historik Denis de Rougemont ve své studii *Západ a láska*. Podle něj Tristan s Isoldou nemilují

vlastní zkušenosti, že i **když nejsme schopni opětovat něčí lásku, nedokážeme si zároveň odepřít to oblažující vědomí, že jsme někým milováni**. A tak přestože dotyčnou osobu vůbec nemilujeme, chceme si její láskyplnou náklonnost udržet stůj co stůj, protože to nadmíru lahodí naší vlastní ješitnosti.

Rougemont je dále přesvědčen, že Tristan a Isolda pokaždé podvědomě toužili jen po překážkách. Západní člověk nachází pravou potěchu lásky v jejím utrpení. Východní filosofie nás poučuje o tom, že jednou z příčin našeho trápení je připoutanost k určité osobě nebo věci, přepjaté citové lpění na někom či na něčem.

Ovšem z druhé strany: **Lépe je soužit se pro lásku než ji postrádat. Raději bolestně milovat než nenávidět za to, že nejsem milován.**

„Kořenem všeho zla je nedostatek lásky,“ praví Buddha. Jsem o tom rovněž přesvědčen. Neboť není-li člověk nikým milován, je nešťastný. A ze svého neštěstí může trýznit a učinit nešťastnými i ostatní. Jak opět praví Buddha: „*Hlad a láska určují veškeré lidské dějiny.*“

Příběh o Tristanovi a Isoldě vydává jako tolik jemu podobných jedno z nejrozporuplnějších svědectví o síle lásky, jež hojí i zraňuje, rdousí i křísí, povznáší a uzemňuje...

(on)

Andrea Mohylová (Isolda), František Strnad (Král Marc), Veronika Lazorcháková (Brangien)

Foto Radovan Štátný

Děvče z beskydských hor
s trochou německé krve

Andrejku Mohylovou nemají rádi jen diváci, ale i celý činoherní soubor. Což v případě hereček nebývá pravidlem. Její profesionální a přitom nekonfliktní povaha, talent a velké oči chytily za srdce nejednoho z nás. Jaké je tajemství její výjimečné osobnosti? Když jsem se jí ptala na dětství, prozradila, že na svět přišla v Čeladné. Ráda střídala ze vzduchovky, chovala mloky, jungarské křečky a papouška škraboškového. Léčila stromy (vajčky), kreslila módní návrhy, studovala balet a v kontejnerech hledala poklady. Kluci jí nosili prstýnky a Andrejka je splachovala do záchodu. Chtěla se s klukama prát a ne prožívat romantické lásky. V dospělosti se vše otočilo. Nejen v osobním, ale i v pracovním životě. Jako Isolda se naposledy představila v nejvášnivějším příběhu všech dob. V dramaturgii *Románu o Tristanovi a Isoldě*.

Odrážel se někdy Isoldin osudový vztah i ve tvém životě? Nebo ses spolehla čistě na hereckou fantazii?

Stejně jako Isolda se dokážu zamilovat tak, že

Stejně jako Isolda se dokážu zamilovat tak, že je to pro mě zhoubné. Pak se utkávám s drakem v sobě, ale vždycky vstanu a žiju dál...

je to pro mě zhoubné. Pak se utkávám s drakem v sobě, ale vždycky vstanu a žiju dál. To máme asi podobné. A někdy se také napiju čarovného nápoje... Jen mě pak nečeká láska, co hory přenáší, ale jen bolest hlavy a světláplachost. Isolda je podle mě žena, ve které se odráží všechny ženské povahy světa. To já, myslím, v sobě nemám. A jsem ráda.

Jak ses na roli připravovala?

Sbíráním informací, tím mám na mysli internet, knihovnu... Přečetla jsem si Bédierův román. A učením se textu... to nejraději dělám někde sama u vína, můžu u toho totiž pozorovat lidi a to pak přicházejí nápady... bohužel často velice blbě (*smích*). Kvůli Isoldě jsem se učila keltsky... ale jen pár vět – a taky keltskou píseň. No a je pro mě nutná i jakási fyzická příprava. Dokonce jsem si kvůli Isoldě zkusila obarvit vlasy na rzavo. Janusz (režisér – pozn. red.) totiž nejdřív nechtěl paruku, naštěstí pak uznal, že to nebyl úplně dobrý nápad, já to uznala taky, i směřující se kolegové. A tak se od toho upustilo.

Měla jsi v dětství představy o svém povolání?

Toužila jsem být veterinářkou, jako snad každé děvče. Pak chovatelkou koní. Architektkou... tehdy jsem tomu říkala navrhovatelka domů. Módní návrhářkou, to mě baví doteď. Dokonce mě napadla patologie i zubní laborantství. Malířka. Nebo jen dobrá žena žijící s mužem někde na statku a chovající všelicos... Chtěla jsem být vším možným... Doteď mě to někdy chytne... Fantazírování o jiném povolání.

Co rozhodlo pro herectví?

Mně se to tak nějak přihodilo. Studovala jsem na konzervatoři balet, ten jsem pak nemohla kvůli zdraví dělat... Ale to už jsem pokukovala po hercích, a tam se to asi nějak zrodilo. Takže zpět na základku dodělat druhý stupeň a pěkně na přijímačky na tehdy hudebně dramatický obor... a ono to vyšlo.

Inspiroval tě někdo ve tvé rodině?

Tatínek se řídí heslem: „Žijeme jen jednou“ a maminka: „Na světě jsi proto, abys mu něco dávala, ne abys jen přijímala“. Takže já mám v sobě obojí a někdy se to ve mně parádně pere. Inspirují mě pořád něčím.

Jaké jsou vlastně kořeny tvé rodiny?

Jsem děvče z beskydských hor s trochou německé krve.

K nám do činohry jsi nastoupila v roce 2006. Jak se během let vyvíjel tvůj vztah k Ostravě a k divadlu, ve kterém pracuješ?

V Ostravě žiju od dvanácti let díky studiu baletu. Takže jsem na Ostravu už hodně zvyklá. Vyhovuje mi na ní, že jsem tak blízko horám, přírodě, kterou miluji. Neplánovala jsem, že tu budu tak dlouho... Ale vede to k tomu, že poznávám nové lidi, vídám se s těmi už známými a pořád tu něco objevuji.

Štve tě Ostrava něčím?

Vadí mi onen místní vzduch... Někdy mi připadá, že nás tím chtějí pomalu vyhubit. Taky mi přijde, že přestěhováním kamenných obchůdků do Karoliny se Ostrava stala jakýmsi městem duchů. Jako bychom se chtěli stát standardem, který teď vidíme všude, ale opouštíme tím tradici a kontakt s lidmi. Trochu z Ostravy cítím smutek.

Čtyři roky jsi byla vegetariánkou. Proč?

Začaly se mi zdát ošklivé sny o zvířatech... Z toho jsem usoudila, že je načase přestat zvířátka jíst. Trvalo to čtyři roky a zaplatila jsem za to zničenými vlasy a myslím, že jsem tehdy i přibrala. Nijak jsem se totiž netrápila s potřebnými náhradami za maso. A teď? Sním i tatarák... a je to božíí.

Jako jedna z mála členů souboru nechodíš k nám do jídelny...

(*smích*) Pokud se zrovna necpu tatarákem, tak se snažím jíst zdravě... Takže si vařím doma. Ono je to dražší než u nás v jídelně, ale jak říká táta, „Žijeme jen jednou“, a já chci žít z toho, co si uvařím sama a mám z toho tak i větší radost.

NÉCO V NÍ JE – Dalibor Dufek (Adam Trainsmith), Andrea Mohylová (JCF 31333)

Foto Radovan Štastný

CENCI – Andrea Mohylová (Beatrice), Jan Fišar (Hrabě Francesco Cenci)

Foto Radovan Štátný

Při každé roli se něco naučím. Často od kolegů, kteří jsou zkušenější, a koukat na ně při práci je inspirací samo o sobě...

Vím, že jsi několikrát navštívila země bývalé Jugoslávie, třeba Černou Horu, Bosnu, Srbsko, Chorvatsko... Je v tom nějaký skrytý důvod?

Ano, je tam levně: a já musím šetřit, když nejím v jídelně.

Když se vrátíme k tématu Tristana a Isolady a k osudovému setkání dvou lidí: Věříš na lásku na první pohled? Tím nemyslím lásku po vypití pořádného poháru vína...

Kdysi jsem nevěřila. Teď už ano. A nějak je mi s tím vědomím hezky.

Kterých vlastností si u mužů vážíš nejvíc?

Když je muž mužem a já se vedle něj mohu cítit jako žena. Když si ho mohu vážít a obdivovat jej. Když se od něj můžu učit. Když je přítelem a oporou. A co si budeme povídat... musí i trošku umět zlobit. Muže dělá i kluk uvnitř něj.

Jak fungovalo zkoušení s tvými hereckými partnery?

Byli výjimeční. Na začátku to byla velká komedie, zkoušet tuto tragédii. Postupem času jsme se dostávali blíže k podstatě celého příběhu i postavám v něm. Náročné to bylo kvůli alternacím Tristana. S Igorem jsme se na jevišti potkali už několikrát a vždy to pro mě byla skvělá práce. Štve mě, že odchází, ale přeji mu jen štěstí. S Alešem jsem zkoušela poprvé, takže jsme se museli poznat, zvyknout si na sebe. A to při zkoušení něčeho tak emotivního musí jít rychle. Ale myslím, že jsme to oba zvládli, a budu

se těšit na další práci. Pro partnery v menších rolích bylo náročné, že museli pořád čekat. Kdybyste viděli, kolik se vyluštilo křížovek, sudoku a osmisměrek v kuárně... Ale dohromady jsme všichni táhli za jeden provaz. Všem nám šlo o to, abychom vytvořili něco zázračného. Každý se snažil pomoci každému. Děkuji moc všem! Byla to krásná práce.

Co ses při tomhle zkoušení naučila?

Při každé roli se něco naučím. Často od kolegů, kteří jsou zkušenější, a koukat na ně při práci je inspirací samo o sobě. Tohle je na naší práci krásné,

KDO JE ANDREA MOHYLOVÁ?

Narodila se roku 1987 v podhůří Beskyd. Vyrůstala v malé vesnici Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí. Ve dvanácti letech byla přijata na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor tanec. Toto studium byla po roce a půl nucena ze zdravotních důvodů ukončit. Dokončila tedy základní školu a vydala se zpět na konzervatoř do Ostravy, tentokrát už si jista tím, že se chce věnovat činohře (zazářila např. ve školní inscenaci *Kennedyho děti*).

Absolvovala úspěšně konkurz do činoherního souboru NDM, kam byla přijata hned po maturitě, a kde působí již třetím rokem. Andrea Mohylová má ráda divadlo a lidi kolem něj, dobrou kávu v příjemné společnosti a také pivo. Ráda si zazpívá, nejraději *Skákal pes*. Nemá ráda nerozhodné a líné lidi. Miluje pohyb a dny, kdy se nemá čas zastavit. Také hory, svého knírače a hovězí na hříbkách.

denně potkáváte kolem sebe samou inspiraci... stačí se jen dívat.

Vzpomeneš si na svůj největší herecký trapas?

To je skoro každá první čtená zkouška. Nečtu moc dobře texty, které vidím poprvé. To si pak vymyslím slova a vznikají neuvěřitelné kraviny.

Čekáš na nějakou vysněnou roli?

Chtěla bych hrát všechno!

Díky moc za rozhovor!

(kš)

TABLE S HARRYM – Andrea Mohylová (Paní Jennifer Rogersová), Petr Houska (Sam Marlowe)

Foto Radovan Štátný

Igor Orozovič se (ne)loučí s Ostravou

Herec Igor Orozovič odchází do činoherního souboru Národního divadla v Praze, z ostravské scény ale hned tak nezmizí...

„Musíš vidět Amadea s Igorem!“ doneslo se mi jako nově nastupujícímu uměleckému šéfovi činohry NDM v Ostravě. Aha, říkám si, Ostravě se zas podařil nějaký dobrý kauf a zrodila se nová hvězda.

Můj první kontakt s ostravskou činohrou vznikl v roce 1994 a už jsem zažil mnohá slova chvály na právě rodící se herecké osobnosti. **V ostravských divadlech se totiž rodí osobnosti... a bude to určitě tím, že se tu ještě stále žije divadlem, že v těch šílených podmínkách špinavého ovzduší se radši zaleze na jeviště a tvoří se, hledá se a dýchá ten nejprašnější divadelní vzduch...** a ono se to potom někdy ukáže a diváka to zasáhne. A právě o ty zásahy jde. A Igorovi to jde těž, stačí ho nabádat a pěkně se společně trefovat do živého hlediště. To mě jako režiséra baví. Orozovičova rebelská podstata zabalená do šarmanantního francouzského perlivého přelivu

je spojení a kontrast, který tak intenzívně přitahuje a přímo volá po dramatickém konfliktu. Měl jsem možnost to rozvíjet a využít v Nikolovi v *Baladě pro banditu*, v Demetriovi ve *Snu noci svatojánské* a nejvíce pak v nezapomenutelné a mimořádné roli esesáckého synka v *Smrtihlavovi*.

Jeho obdiv k francouzské kultuře ho určitě svede radši do kavárny na pohár dobrého vína než do zahulené hospody na pivo. A rebeluje a provokuje i v těch svých kabaretech. Nejvíce mě však dostaly jeho grafické koláže... mimochodem

jsou neoddělitelnou součástí našich činoherních divadelních programů... protože Igor ke každé premiéře, ve které hraje, vytvoří nové grafické dílko... Pro mě jako režiséra byla každá Igorova koláž takovým malým příznáním, co vlastně všechno jako herec a člověk pochopil, o čem to vlastně hrajeme a jaký to všechno vlastně má smysl... ta naše společná práce.

**Bon voyage, Igor...
Peter Gábor**

Igor Orozovič – s Andreou Mohylovou (Konstance) – jako Amadeus ve stejnojmenné inscenaci, režie Pavel Šimák Foto Radovan Štátný

PÁR OTÁZEK PRO IGORA OROZOVIČE

Já, ač se vracím do Prahy, na Ostravu nikdy nezanevřu

Pamatuji se na dobu, kdy ses rozmýšlel, zda do Ostravy do činohry nastoupíš nebo ne. Jaká byla tvá očekávání, v čem se naplnila a v čem ne?

Já vlastně žádná očekávání neměl. Bral jsem to jako velký krok do nového života a byl jsem zvědavý, co mi přinese. Báł jsem se velké scény, ale říkal jsem si, a mnozí jiní mi říkali, že to bude skvělá škola! Nakonec mi Národní divadlo moravskoslezské dalo asi mé nejlepší roky u divadla. A to myslím i do budoucna. Pochybuji, že mi někde bude tak

skvěle jako tady. Takový kolektiv, taková úroveň práce a umění... A zahrál jsem si role, na které budu vzpomínat celý život. Přesun do Ostravy jsem bral i jako krok k pořádnému osamostatnění v civilním životě. A to se snad povedlo. Vzpomínám si, jak jsem psal mamince hrdou esemesku, že jsem si poprvé v životě koupil Jar. I když... ještě jsem se nenaučil pořádně přát. V tomto ohledu se mě ujal anděl jménem Věrka.

Tvé rozhodnutí přijmout nyní novou nabídku do angažmá bylo po pravdě celkem nečekané. Proč ses rozhodl odejít do Národního divadla do Prahy?

Bylo to hrozné rozhodování. Několik nocí jsem nespál, mozek mi vařil nonstop – v kině, na rendez-vous, na zkouškách... Chvilí jazyček vah ukazoval na Ostravu, chvilí na Prahu. Nakonec padlo rozhodnutí, které padlo. V Ostravě jsem stejně nechtěl zůstat na věky. Pár nabídek jsem již odmítl a kde je psáno, že o mě bude zájem za pár let? Navíc Igorek už čtvrtým rokem trávil polovinu volného času ve vlacích, byl z toho chudáček vyčerpaný a mával až příliš často rýmičku. A i když Ostrava je město se srdcem otevřeným, stýskalo se mu po Praze, po rodině a kamarádech. A proč Národní v Praze? Víím, že jdu do divočejší a hlubší vody, ve které se možná utopím. Ale přece je lepší

vzít takovou výzvu a vést boj i se sebou samým než být pohodlný a opalovat se na pláži.

Do Ostravy se budeš nejméně celý následující rok vracet a dohrávat několik inscenací. Mohl by si mi říct, co pro tebe jednotlivě znamenají?

Moc se na dohrávání těším. Tím, že sem budu jezdit jako na návštěvu, budou pro mne

Jako Nikola v inscenaci režiséra Petera Gábora BALADA PRO BANDITU Foto Radovan Štátný

Jarka Lukavského v inscenaci DONAHA! (Hole dupy) považuje Igor Orozovič za svou fyzicky nejnáročnější roli

Foto Radovan Štastný

představení ještě vzácnější. Člověk pak vnímá všechno jinak. Dokáže ocenit to, co bral jako samozřejmost.

Máme čerstvě po premiéře *Tristana a Isoldy*. Nádherný a silný příběh! A mne dojmá o to víc, že se rolí Tristana s Ostravou loučím. Jsem rád, že v inscenaci hrají téměř všichni ze souboru. Nádherné zakončení těch několika sezón. A nakonec bylo nesmírně obohacující setkání s Alešem Bílikem, se kterým alternuji. Myslím, že je to obrovský talent! A skvostná paní Cónová! A opět shledání na jevišti s Andrejkou Mohylovou. Obdivuji snad všechny herce z NDM!

Dále je tady *Balada pro banditu*. K tomu není co dodat. To je nádhera. Jedna z mých nejoblíbenějších inscenací vůbec! Tam se dojmám nad svou vlastní smrtí... Já vlastně umírám ve většině inscenací.

I ve *Smrtihlavovi*. Je mi strašně líto, že zbývá už jen pár repríz. To sice není takové lákadlo pro nejširší publikum, ale je to hra pronikající do hloubky. Otevírá dveře do temnějších zákoutí naší duše a našeho svědomí. Což sice trochu bolí herce i diváka, ale někam se tím můžeme jako lidi posunout. A baví mne i komorní a jemný způsob herectví, ke kterému nás vedl Peter Gábor. Užívám si možnost civilnějšího projevu.

Ve *Filipovi* mi jde o život ve chvíli, když se mi zavaří mozek a zauzluje jazyk ze slovních přestřelek, co vedeme na jevišti s Vladimírem Polákem. Zkušenost s konverzační komedií k nezaplacení. Zkušenost o to silnější, že můžu sledovat dokonalou paní Forejtovou nebo zmíněného mistra humoru Vladimíra Poláka.

A někdy téměř umírám i při *DONAHA* – fyzicky nejnáročnější kousek. Ale vždy pro mě bude synonymem Ostravy. Milujeme ho my a miluje ho celá Ostrava. Prostě to tehdy nějak zaklaplo a šlo o mimořádně intenzivní zkoušení, které dalo vzniknout partě fajne jak cyp, partě táhnoucí za jeden muzikálový provaz. Doufám, že se bude hrát dlouho, a já tak budu mít důvod se sem vracet.

Která herecká zkušenost byla pro tebe nejinspirativnější?

To nedovedu posoudit. Každé zkoušení беру jako novou zkušenost a školu. V NDM jsem měl možnost osahat si spoustu žánrů a stylů. Většinou vnímám jako nejzásadnější to, co právě zkouším. Ale vždycky mě baví, když je zkoušení spojené s velikým tématem, které mě nutí přemýšlet komplexně nad celou hrou a navede mě tak nenásilně k rozšíření obzorů. Vlastně je

to škola hrou. Nebo když musím jít nad rámec svých schopností – znovu cvičit na klavír nebo zpěv, pracovat nově s jazykem... A mám to ohromné štěstí, že kdybych chtěl vyjmenovat ty nejinspirativnější role, musel bych jmenovat skoro všechny.

Co bys poradil novým hercům přicházejícím k nám do angažmá?

Ať si váží společnosti, do které se dostali. Ať respektují každického z lidí, které v NDM potkají, protože opravdu jde o vzácné soužití skvělých osobností. Ať se nebojí dát tomuto divadlu kus sebe, protože se jim to tisícinásobně vrátí. A ať stojí za Ostravou, ať jsou odkudkoliv. Já, ač se vracím do Prahy, na Ostravu nikdy nezaněvru. Trošku patetický závěr, ale pravdivý.

Díky, Igore.

(kš)

S Petrou Lorencovou (Irma) v inscenaci SMRTIHLAV

Foto Radovan Štastný

Jak už jste jistě zaznamenali, objevilo se v činohře několik nových tváří. A proto se po Alešovi Bílíkovi seznamte i s dalšími novými herci: Robertem Fintou a Ivanem Dejmal

ROBERT FINTA

Roberte, diváci už vás mohli a stále mohou vidět v několika inscenacích NDM. Mě osobně nejvíce zaujala vaše kreace v Konci masopustu...

Byla to první inscenace, ve které jsem tu hostoval. Tedy vlastně má třetí profesionální inscenace, ale přesto byla v něčem první. Bylo to kouzelné a zároveň opravdové. Jste na konzervatoři a chcete se toho naučit co nejvíc. Nevíte, co s vámi bude, a na něco čekáte. Potom přijde inscenace, ve které dostanete krásnou roli, zjišťujete, jak věci fungují ve skutečném světě, poznáte úžasné lidi, kteří vám pomáhají, a vy máte pocit, že můžete něco udělat. Měl jsem konečně důvod něčemu věřit.

Rodiče, oblíbený pedagog, silný „iniciační“ divadelní zážitek, to bývají často uváděné „spouštěče“ touhy stát se hercem. Kdo měl v tomto směru největší vliv na vás?

Ten impuls přišel ve druhé třídě, když jsme se jako děti dostaly v čtance k nové věci, k dramatu. Paní učitelka nás vyzvala, abychom ten kousek scénáře, který tam byl, scénicky předvedli. Na poslední chvíli jsem se přihlásil a to, co jsme tam před tabulí dělali, mě začalo bavit. Paní učitelka si mě po hodině vzala stranou a řekla mi něco v tom smyslu, že bych se tomu mohl začít věnovat. Začal jsem chodit do loutkového kroužku, do „dramatážku“ na škole, na Základní uměleckou školu Vladimíra Ambrose, a uvědomoval jsem si, jak mě samotného umění jako hudba, divadlo a film utváří zevnitř a ovlivňuje...

Máte nějakou vysněnou roli?

Měl jsem, než jste mi položil tuhle otázku. To mě donutilo znovu zapřemýšlet. Kdybych nějakou vysněnou roli dostal a nepovedla by se

mi tak, jak bych si ji představoval, tak bych bušil hlavou do zdi tak silně, že by ani nebylo slyšet, jak křičím: „Proč jsem si ji přál?“

Co tréma?

Ten pocit před představením, že jsem všechno zapomněl a neřeknu ani slova, znám. Ale není to nic, co by mě mohlo zastavit.

IVAN DEJMAL

Přicházíte z Moravského divadla v Olomouci, kde jste ztvárnil pěknou řádku rolí. Na které vzpomínáte nejvíce?

Určitě mezi ně patří ta úplně první – Helmut Rode ve hře *Na miskách vah*. Všechno tehdy bylo nové. Město, divadelní provoz, kolegové. Ta hra je o vážných věcech. Druhá světová válka, denacifikační komise, otázky viny a kolaborace. Když se teď ohlédnu, měl jsem štěstí, že mi hned na úvod dal režisér Michael Tarant tolik důvěry, a svěřil mi tak krásnou úlohu.

Přijde-li člověk jednoho krásného dne domů a řekne: „Budu hercem!“, co asi tak uslyší?

Já jsem neslyšel nic. Jenom jsem koukal na oněmělé tváře a nechápavé výrazy svých rodičů. Viděli mě na obchodní akademii, ale tam bych se jistojistě zbláznil, nebo by se tam ti lidé zbláznili ze mě. Já chtěl buď hrát, nebo vařit. To první mě teď živí, to druhé mi dává výživu. Jsem vášnivý kuchař-amatér.

Herec má jen málokdy možnost sám sebe obsadit do nějaké role, rozhodují to za něj jiní. Jak se s tímto faktem vyrovnáváte?

Rozhodují to za něj inscenátoři. Tedy režiséři, dramaturgové, popřípadě umělečtí šéfové.

Pokud v tyto lidi má herec důvěru, vyrovnává se s tím dobře. Pokud ne, vyrovnává se s tím hůř a něco je špatně. Na druhou stranu je i na herci, aby byl vždy připraven, a dělal svou práci tak, aby si i on důvěru zasloužil.

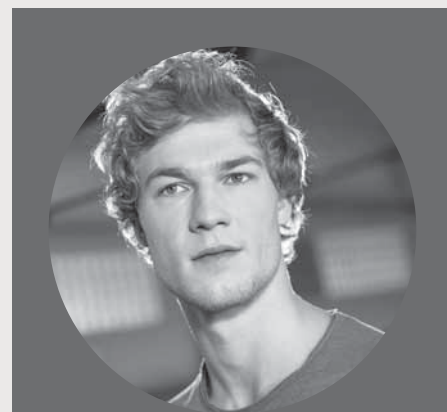
Máte nějakou vysněnou roli?

Když v noci sním, většinou si nic nepamatuju. Když si něco pamatuju, většinou se mi nezdá o divadle. Když se mi zdá o divadle, většinou to není o roli. Když se mi zdá o roli, tak o té, kterou právě zkouším. Takže všechny ty vysněné role už jsem si vlastně zahrál.

Olomouc, to jsou hranice Hané, kraje rozvázných, rozšafných a důstojně se pohybujících lidí. Ostrava, to je pulzující divočina, přímočarost a nehledaná mluva. Jsou to zkreslené představy nebo na těch charakteristikách něco je?

Něco na nich je. Takhle krásně jako vy bych to do pár vět určitě shrnout nedovedl. Olomouc mě svou krásou uchvátí. Na druhou stranu nemůžu říct, že bych se tam někdy cítil jako doma. Zato v Ostravě se jako doma cítím. Pocházím z Frýdku-Místku. V Ostravě jsem studoval a teď se přes Prahu a Olomouc vracím. Zpět na místo činu. Cítím tu, a snad i slyším zvláštní pnutí. V Olomouci je klid. A klidný je i olomoucký divák. Jako by se bál dávat najevo své emoce. Ostravské publikum mi přijde uvolněnější, srdečnější.

(piv)

ALEŠ BÍLÍK

Třetí novou tvář činoherního souboru je mladý herec, čerstvý absolvent DAMU Aleš Bílík. Obsáhlý rozhovor s ním jste mohli číst ve 14. čísle časopisu NDM.

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Zuzana Lapčíková (1968)

BALADY

Vášnivé taneční drama

s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

Hudba: Zuzana Lapčíková

Choreografie a režie: Hana Litterová

Premiéra 19. září 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Bedřich Smetana (1824–1884)

– Leoš Janáček (1854–1928)

– Bohuslav Martinů (1890–1959)

NÁVRATY DOMŮ

Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* /

Smetana), Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů),

Jiří Kylián (*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)

Klavír: Ivo Kahánek; klarinet: Igor Františák

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéra 21. listopadu 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE

Klasický balet o nenaplněné lásce

Koncepce a choreografie: Karine Elver podle

Augusta Bournonvilla

Dirigent: Jakub Klecker

Premiéra 24. dubna 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Půl hodiny před
každým představením
nových baletních inscenací
této sezóny jsou pro Vás
nově připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

**LABUTÍ JEZERO – Olga Borisová-Pračíková (Odetta)
a Peter Ondrka (Rothbart)**

Foto Martin Popelář

TŘI OTÁZKY PRO ŠÉFKU BALETU

Začíná nová divadelní sezóna, čím bude pro váš soubor výjimečná?

Každá premiéra je svým způsobem výjimečná: *Balady* – taneční divadlo na motivy lidových balad, v němž se spojuje živá folklorní a jazzová hudba Zuzany Lapčíkové spolu s tancem.

Neoklasický baletní večer, složený ze tří jednoaktových choreografií, jejichž ústředním motivem jsou symbolické *Návraty domů* – choreografie Jiřího Kyliána *Po zarostlém chodníčku*, Nataša Novotná připraví *Škrtiče* Bohuslava Martinů a program doplní Šmokovo *Trio g moll*. Představení bude doprovázet významný pianista Ivo Kahánek, který je znám širokou výrazovou paletou a výjimečnými virtuózními schopnostmi, které uplatňuje od baroka po soudobou hudbu.

Dějový balet *La Sylphide* představuje to nejlepší z repertoáru Bournonvilovy originální tvorby. Poprvé bude uveden na scéně DAD.

Představení *Návraty domů* bude doprovázet významný pianista Ivo Kahánek, který je znám širokou výrazovou paletou a výjimečnými virtuózními schopnostmi...

Na co se může divák těšit?

Kromě tří premiér baletu (*Balady*, *Návraty domů*, *La Sylphide*) připomenou naše další aktivity, které rozhodně stojí za pozornost. **BALET GALA 22. 3. 2014** v Divadle Antonína Dvořáka, první ročník baletního galakonzertu za účasti hostů z prestižních ruských baletních souborů a Národních divadel z Prahy, Brna a Bratislavy, pořádaný ve spolupráci s Baletem ND Brno a projektem Ruská kultura v ČR 2014. Premiéra inscenace *Balady* je doplněna o autogramiádu a setkání s autorkou hudby Zuzanou Lapčíkovou. S premiérou *La Sylphide* – workshop *Pařížská škola v dánském baletu* – se odborná veřejnost i ostatní zájemci budou moci seznámit s jedinečným stylem světoběžníka Augusta Bournonvilla.

Jaký byl ve vašem životě nejsilnější divadelní zážitek?

Uvedu nejsilnější divadelní zážitek v měsíci květnu, zaujala mne premiéra *Undivided Void* od Ramiho Be'era a projekt *Máj* v režii Davida Prachaře s choreografií Václava Kuneše / 420PEO-

PLE a živou hudbou Pavla Fajta v divadle Reduta v Brně.

Lenka Dřimalová

NENECHTE SI UJÍT!

Úvody k baletním představením (před premiérou i reprízami)

Balady, La Sylphide

(foyer – 1. patro) v 18.00 hodin v DAD

Návraty domů

(foyer – přízemí) v 18.00 hodin v DJM

REPERTOÁR BALETU NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2013)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografické nastudování a režie: Igor Vejsada

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

30. 9. (18.30), 23. 10. (18.30),

24. 10. (18.30)

Ryuichi Sakamoto

POSLEDNÍ SAMURAJ

Režie: Eric Trottier

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada

2. 10. (10.00), 5. 10. (19.00) – Praha,

15. 10. (18.30)

Choreografka Nataša Novotná během práce s baletním souborem NDM

Foto Martin Popelář

BALET v KOMENSKÉHO SADECH

u památníku...
u řeky...
na louce...

SOBOTA
28. ZÁŘÍ 2013

Začátky v 15 a 17 hodin u hlavního vstupu do Komenského sadů
– Památníku Rudé armády

Případné zrušení akce z důvodu nepříznivé počasí bude ohlášeno na Facebooku a webových stránkách Národního divadla moravskoslezského
www.ndm.cz

PROGRAM

NÁVRATY DOMŮ
– taneční variace
a další ochutnávky
nové sezóny

Balet Národního divadla moravskoslezského se svými hosty

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Choreografické nastudování (s použitím klasické verze Mariuse Petipy a Lva Ivanova), režie

Igor Vejsada

Hudební nastudování **Tomáš Brauner**

Dirigent **Tomáš Brauner**

/ Marek Prášil

Scéna **David Bazika**

Kostýmy **Sylva Zimula Hanáková**

Osoby a obsazení:

Odetta – Odilie **Olga Borisová-Pračíková**

/ Barbora Kaufmannová

/ Markéta Pospíšilová

Princ Siegfried **Jan Krejčíř**

/ Michal Lewandowski

Rothbart **Po-Ju Lin**

/ Peter Ondrka

Beno **Filip Staněk**

/ Vladimír Vašků

Dále účinkují členové baletu NDM a studenti Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě.

Hraje orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka.

Jan Krejčíř (Siegfried), Barbora Kaufmannová (Odilie), Peter Ondrka (Rothbart) a sbor baletu NDM

Foto Martin Popelář

**Premiéry 2. a 4. května 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 30. 9. (18.30), 23. 10. (18.30),
24. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Od smrti ruského hudebního skladatele Petra Iljiče Čajkovského uplyne letos na podzim

neuvěřitelných 120 let. Baletní soubor Národního divadla moravskoslezského toto významné jubileum připomíná novou inscenací klasického baletu *Labutí jezero*. Příběh prince Siegfrieda a dívky Odetty, zakleté v labuť, kterou může vysvobodit jen věrná láska, se objevil na ostravském jevišti už podeváté. Přijďte i vy prožít nesmrtelný příběh plný něhy, lásky i strhující vášně. (pb, jrs)

Scéna ze 4. dějství, uprostřed Markéta Pospíšilová (Odetta), vlevo Michal Lewandowski (Siegfried)

Foto Martin Popelář

Nová šéfka baletu Národního divadla moravskoslezského

LENKA DŘÍMALOVÁ

Mým koníčkem je pohyb

Začátkem července vystřídala na postu šéfa baletu Národního divadla moravskoslezského choreografa Igora Vejvodu ostravská rodačka, choreografka Lenka Dřímlová.

Jak se z inženýrky stane promovaná taneční pedagožka a choreografka?

To je zvláštní otázka a možná trochu nedorozumní. Já jsem byla choreografka dřív než inženýrka a pedagožka. Svoji první taneční skupinu jsem založila daleko dříve, než jsem absolvovala VŠB – Technickou univerzitu Ostrava. Ale je pravda, že v mé generaci u nás teprve začínalo to, co je dnes hlavně u mladé generace naprosto běžné, že se totiž lidé v uměleckých oborech dostávají do profesionálního prostředí častěji spíše na základě vlastní autorské práce a přirozeně vznikajících profesních kontaktů než na základě absolutoria nějaké jedné vybrané školy. U mě to bylo tak, že když jsem začala studovat taneční pedagogiku a o rok později choreografii u prof. Pavla Šmoka a Marileny Halászové na HAMU, měla jsem už za sebou několik choreografií a celou řadu nezávislých projektů, včetně práce pro tanečnický z ostravského divadla.

Po šesti sezónách v čele Baletu brněnského Národního divadla se vracíte do rodné Ostravy. Co tuto změnu vyvolalo?

Odchod bývalého ředitele Daniela Dvořáka, se kterým jsem si umělecky rozuměla. Několik dnů poté, co Daniel oznámil svůj odchod, mi volal Jirka Nekvasil, jestli bych nechtěla jít do Ostravy. Jsem týmový hráč, přijde mi logické, že s novým brněnským ředitelem přijde nový tým. A stejně logické se mi zdá kývnout na nabídku, která mi připadá stejně zajímavá jako ta někdejší z Brna.

Po šesti sezónách odcházím z Brna s tím, že se mi podařilo naplnit umělecké plány. Jsem hrdá na soubor a repertoár!

Z mého hlediska mají oba zmínění ředitelé něco společného. Oba jsou úspěšní ve svých vlastních oborech (scénografie a operní režie), oba mají důslednou představu o propagaci a vizuální komunikaci divadla a oba umí být razantní v podpoře současných podob divadelního umění a snaží se v tomto smyslu posouvat svěšené divadlo jako celek, včetně podpory baletu. Tak jsem se rozhodla, že do toho půjdu. Nehledě na to, že jsem Ostravačka a vracím se domů.

Jako mnoho jiných uměleckých šéfů, měla jste i vy a vaše koncepce v Brně vedle příznivců také své hlasité odpůrce. Jak z pohledu „už za dvěmi“ hodnotíte svou brněnskou éru?

Po šesti sezónách odcházím z Brna s tím, že se mi podařilo naplnit umělecké plány. Jsem hrdá na soubor a repertoár. Navzdory pochybovačům jsme rozšířili nejen současný repertoár, ale i repertoár klasický. Dramaturgie brněnského baletu v posledních letech byla specifická tím, že jsme začali uvádět práce významných choreografů, kteří se předtím na jiných českých jevištích nikdy neobjevili (Uwe Scholz, Krzysztof Pastor, Rami Be'er, Gayetano Soto, Ralf Dörnen a další). Některé naše akce se staly neodmyslitelnou součástí kulturního života města Brna. Podařilo se nám snížit věkovou hranici baletních diváků. Nej-

větším ohodnocením naší práce v letošní sezóně byly potlesky ve stoje německého publika v Bonnu, kde jsme vedle světových souborů hostovali s choreografií Uwe Scholzeho *Stvoření světa*, a stále přicházející nabídky hostování na příští sezónu do zahraničí.

Čekají ostravský baletní soubor velké změny?

V první řadě musím říci, že nejsem velký fanďa nějakých prudkých změn a revolucí v uměleckých institucích. Podle mne je každá změna věcí systematické a dlouhodobé práce. Pokud mám představu o nějakých změnách, týká se především změny ve vnímání baletního souboru jako celku uvnitř NDM. Šedesáticelenný soubor ostravského baletu se postupně zredukoval na pouhých dvacet osm tanečnicků. Bohužel to je dnes běžná praxe i v zahraničí. Spolupráce s ostatními soubory je přirozená, ale představa, že náš soubor je spíše služebným tělesem muzikálu/operety a opery, mi připadá z hlediska dnešních možností souboru a tanečního umění nefunkční. Taneční umění se za posledních dvacet pět let zásadně změnilo. Technika tanečnicků se rok od roku zvyšuje, s technikou roste náročnost choreografií a to vše způsobuje, že na tanečnický jsou kladeny vyšší požadavky. Je to stejné jako ve sportu: točí se více piruet,

Choreografka Lenka Dřímlová spolupracovala s režisérem Jurajem Deákem na tanečních a pohybových scénách úspěšné činoherní inscenace KRVAVÁ SVATBA (2002)
Foto Josef Hradil

Valerij Globa v choreografii Lenky Dřimalové OUT (NDM 1997)

Foto Josef Hradil

skáče se výše a padá se rychleji, protože žijeme ve 21. století. Ale to také vyžaduje intenzivnější, časově delší přípravu a větší koncentraci. V této době je třeba mít soubor, který je vyrovnaný, aby všichni dokázali tančit technicky náročnější cho-

Co pro vás znamená tanec?

Způsob jasnější komunikace.

Máte kromě tance nějaké – třeba zcela mimodivadelní a mimoumělecké – koníčky?

Taneční umění se za posledních dvacet pět let zásadně změnilo – točí se více piruet, skáče se výše a padá se rychleji...

reografie, a není možné mít tanečnický jen pro jeden druh repertoáru. Věřím, že se nám podaří být kvalitnějším baletním tělesem a také změnit vztah divadla a konzervatoře na principu, který funguje dlouhá léta v Praze a Brně.

Proč jste si jako pilotní titul svého šéfování ostravskému baletu vybrala právě Balady?

Vsadila jsem na ověřený titul. *Balady* byly velmi úspěšnou inscenací, na repertoáru Baletu ND Brno se udržely pět let s třiceti třemi reprízami. Získaly Cenu Sazky a Divadelních novin za choreografii, hudba k inscenaci byla nominována na Cenu Alfréda Radoka a sólistka Eva Šeneklová na Cenu Thálie 2006 za roli Juliány. Lidové balady – tedy většinou tragické příběhy, které umí vyprávět o všem možném, o nešťastné lásce, zločinu, násilí, nevěře, zradě, prokletí, nešťastné události, smrti – jsou stále aktuální a na Ostravsku můžou velmi dobře rezonovat. Vnitřně bohaté postavy s nelehkým životním příběhem nabízejí sólistům možnost pracovat na zajímavých charakterech. A v neposlední řadě nezapomenutelný zpěv Zuzany Lapčíkové umocněný tanečním vyprávěním v choreografii Hany Litterové nabízí divákům nevšední zážitek.

Mým koníčkem je pohyb, ale jiný než na sále – cyklistika, kolečkové brusle, lyžování, šnorchlování a turistika.

Co máte na Ostravě ráda – a co vám na ní vadí?

Vysoké pece a Beskydy. Obojí mi někdy vadí a někdy to mám ráda. Beskydy mám ráda častěji.

Děkuji za rozhovor.

(pb)

KDO JE LENKA DŘÍMALOVÁ?

Ostravská rodačka vystudovala taneční pedagogiku a choreografii na HAMU, v rámci studia absolvovala stipendijní pobyty v London Contemporary Dance School a Laban Centre for Movement and Dance. Do jejích choreografických a pedagogických aktivit v současném tanci spadá celá řada projektů se zahraničními osobnostmi. **Její práce byla oceněna několika cenami za choreografii a autorská díla.** Od roku 1998 profilovala ostravské Taneční divadlo ZÓNA, které pořádalo Festival Tanec Ostrava, organizovalo semináře s českými i zahraničními osobnostmi, konference, workshopy, pravidelné kurzy a představení s názvem *Tanec v ZÓNĚ*. Od roku 2001 je uměleckou ředitelkou Festivalu soudobé taneční tvorby a pohybového divadla – Tanec Ostrava. **V roce 2007 se stala uměleckou šéfkou Baletu ND Brno, kde se jí v průběhu šesti sezón podařilo zrealizovat řadu zajímavých premiér a koprodukcí, přizvala ke spolupráci světově uznávané choreografy a tvůrce.** Od roku 1997 působí jako pedagožka na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě, v letech 2006–2010 byla externí pedagožkou Taneční katedry Akademie múzických umění v Praze a v letech 2012–2013 učila také na Taneční konzervatoři Brno. V Národním divadle moravskoslezském vytvořila s baletním souborem choreografii *OUT* (součást inscenace *Baletní koncert*) a spolupracovala jako pohybová poradkyně na několika činoherních inscenacích – mj. *Láska na Krymu*, *Komik*, *Muž z La Manchy*, *Krvavá svatba*, *Žebrácká opera*, *Dům Bernardy Alby*, *Nepohodlný indián*.

Součástí komponovaného večera/inscenace BALETNÍ KONCERT (1997) byla choreografie Lenky Dřimalové OUT

Foto Josef Hradil

Rozloučil se. Tancem!

Po sedmnácti letech opouští tanečník a choreograf **Igor Vejsada** pozici šéfa baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. V divadle zůstává jako baletní mistr a choreograf. **Po sedmáct divadelních sezón byl šéfem baletního souboru NDM, udával směr ostravskému tanci, rozdával radost divákům a vychovával další generace tanečníků.** Igor Vejsada se n-smazatelně zapsal do historie nejen ostravského tance. V roce 1996 roztančil Divadlo Jiřího Myrona v rytmech *The Beatles* a držel rytmus až dodnes. Teď se rozhodl místo šéfa baletu opustit. Vejsada jako každý mistr svého oboru ví, že přestat se má v nejlepším. Zkrátka přišel čas přenechat vedení Lence Dřímlové. Ovšem s funkcí šéfa souboru se rozloučil stylově, to se musí nechat, tancem, a to 18. června v baletu *Labutí jezero*, který sám před nedávnem nastudoval. Zatančil roli Rothbarta. Jaké to bylo? Mnohé vám napoví atmosféra nádherných snímků, které během výjimečné akce vznikly.

(red)

Igor Vejsada dostal během slavnostního večera speciálně vyrobenou sošku, ta by mu měla připomínat vše krásné, co v NDM jako šéf baletu prožil a udělal
Foto Martin Popelář

Igor Vejsada jako Rothbart v LABUTÍM JEZERĚ, v baletu, který sám před nedávnou dobou v NDM nastudoval

Foto Martin Popelář

ŽENY MÚZOU POLÍBENÉ

Možná je ještě neznáte, ale měli byste! Koho? Autorky tanečního dramatu Balady...

ZUZANA LAPČÍKOVÁ

(hudba, námět, libreto)

Foto Jan Kozák

Česká cimbalistka, zpěvačka a skladatelka.

Hudební kořeny z rodného Moravského Slovácka ji studijně i profesně nasměrovaly k moravské lidové písni a hudbě: vystudovala hru na cimbál na brněnské konzervatoři a etnologii a hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Vyhrála řadu národních soutěží a zúčastnila se řady mezinárodních festivalů. Hrál a natáčela s mnoha moravskými cimbálovými muzikami, komorními seskupeními i orchestrálními tělesy. Nahrála a podílela se na čtyřech desítkách titulů, **její poslední CD Rozchody – návraty získalo hudební Cenu Anděl 2011.** Věnovala se také lidovému tanci – v Bílovicích u Uherského Hradiště vedla sedmnáct let národopisný soubor Včelaran (dvojnásobný Laureát MFF Strážnice). Spolupracovala a spolupracuje s mnoha hudebními osobnostmi různých stylů a žánrů (mj. Emil Viklický, Miloš Štědroň, Jiří Pavlica, George Mráz, Ida Kellarová). Je zakládající členkou tria Ad Lib Moravia, otevřeného seskupení hudebníků kolem jazzového pianisty a skladatele Emila Viklického. **V roce 2000 natočila v New Yorku CD Morava s Georgem Mrázem, Billym Hartem a Emilem Viklickým, které získalo mimořádnou odezvu v jazzovém světě, a v roce 2002 vystoupila na Pražském jaru s George Mráz Quartetem.** Od roku 2000 intenzivně spolupracuje s vynikajícím kontrabasistou, cimbalistou a skladatelem Josefem Fečem, v roce 2007 iniciovali vznik ansámblu Zuzana Lapčíková Kvintet. Před čtyřmi lety premiérovala na Smetanově Litomyšli 2007 své oratorium *Orbis pictus* na texty Jana Amose Komenského. Jako cimbalistka se téměř dvacet let intenzivně věnuje také pedagogické činnosti (Zlín, Uherské Hradiště).

V roce 2009 přijala nabídku režiséra V. Kadrníky na ztvárnění postavy matky ve filmu *Osm-*

desát dopisů. Komorní hraný film měl premiéru na Berlinale 2011 a získal sedm mezinárodních festivalových ocenění. **Více než deset let trvá spolupráce Zuzany Lapčíkové s divadelním světem.** Zkomponovala hudbu pro inscenaci *Valašské remazúry* (MD Zlín 2002), pro Městské divadlo v Brně připravila nastudování zbojnické opery ve stylu world music *Ej, hora...* (2005). Spolu se sólistkou baletu a choreografkou Hanou Litterovou vytvořila hudebně-taneční autorskou inscenaci *Balady* (Národní divadlo v Brně, 2006), která získala několik prestižních ocenění a za niž byla Zuzana Lapčíková nominována na Cenu Alfréda Radoka 2006 v kategorii Hudba.

(pb)

HANA LITTEROVÁ

(libreto, choreografie, režie)

Foto Luděk Svítal

Absolventka Taneční konzervatoře v Brně (1988) získala hned po ukončení studia angažmá v baletu Národního divadla v Brně (NDB), kde byla od roku 1991 sólistkou. **Během svého dvacetiletého brněnského angažmá vytvořila desítky hlavních rolí klasického i současného tanečního repertoáru** – mj. *Sněhurka* (*Sněhurka a sedm trpaslíků*), *Julii* (*Romeo a Julie*), *Zobeidu* v *Šeherezádě*, *Esmeraldu* (*Notre-Dame de Paris*), *Alžbětu Gajlorovou* (*Les Biches*), titulní role v baletech *Edith Piaf*, *Příběh o Tristanovi a Isoldě*, *Marie Stuartovna*, *Viktorka*. **V roce 2002 byla oceněna Cenou Thálie za roli Anastázie v Ivanu Hrozném,** nominace na tutéž cenu získala za role *Zobeidy* v *Šeherezádě*, *Hany Glawari* (*Veselá vdova*), *Anny* (*Batalion*) a za titulní taneční roli ve scénickém oratoriu *Jana z Arku na hranici*. Externě působila (1993–1997) také v Pražském festivalovém baletu. Od počátku nového tisíciletí, kdy **získala 1. cenu a cenu pro nejlepšího účastníka soutěžní choreografické přehlídky v Plzni,** se intenzivně věnuje choreografii. V roce 2006 absolvovala na brněnské JAMU studium taneční pedagogiky a v současnosti vyučuje na Taneční konzervatoři Brno klasický a moderní tanec. Jako choreografka spolupracovala

a spolupracuje s muzikálovou katedrou JAMU, Mahenovou činohrou, Divadlem U stolu, pražským Studiem Dva, divadly v Olomouci, Opavě a dalšími. Pro baletní soubor NDB vytvořila dvě choreografie: *Symfonické fantazie* a *Balady* – tato inscenace byla vyhlášena českou baletní inscenací roku, **získala prestižní Cenu za autorské dílo v rámci Soutěžní přehlídky současné taneční tvorby 2008 a Cenu Sazky a Divadelních novin** za režii a choreografii v kategorii taneční umění. (pb)

Zuzana Lapčíková (1968)

BALADY

Vášnivě taneční drama s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

Libreto	Zuzana Lapčíková, Hana Litterová
Choreografie a režie	Hana Litterová
Scéna a kostýmy	Pavel Knolle
Světelný design	Radko Orenič

Osoby a obsazení:

Juliana	Olga Borisová-Pračíková / Lucie Skálová
Dora, matka Juliány	Jana Kopecká
Ignác, otec Juliány	Rodion Zelenkov
Jura, bratr Juliány	Jan Krejčíř / Peter Ondrka
Kateřina, dcera Juliány	Chiara Lo Piparo / Barbora Kaufmannová

Jan, ženich Kateřiny	Michał Lewandowski / Vladimír Vašků
----------------------	--

Marina, Janova milenka	Giulia Bellotti / Marika Bočková
------------------------	-------------------------------------

Dále účinkují členové sboru baletu NDM

Cimbál, zpěv	Zuzana Lapčíková
Kontrabas	Josef Fečo
Bicí	Miloš Dvořáček / Otto Hejnic / Kamil Slezák
Saxofon	Štěpán Flagar / Petr Kovařík / Michal Žáček

**Premiéry 19. a 21. září 2013
v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 27. 9. (18.30) a 27. 10. (16.00)
v Divadle Antonína Dvořáka**

Půl hodiny před každým představením začíná ve foyer 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka dramaturgický úvod

Předpremiérové setkání s tvůrci inscenace pořádá Dům knihy Librex ve spolupráci s NDM ve středu 18. září 2013 mimořádně v 16 hodin

Grishko®

PRAHA

Grishko Dance s.r.o.
Mikulandska 4/122
110 00, Praha 1B
+420 224 933 027
+420 605 286 566
grishko@grishko.cz
www.grishko.cz

MOSCOW

Proezd zavoda «Serp i molot»
2/4, Moscow, Russia, 111250
+7 495 980 91 10, info@grishko.ru

WWW.GRISHKO.RU

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Jacques Offenbach (1819–1880)

KRASNÁ HELENA

Opereta, jak má být

Ať žije Offenbach!

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie: Gabriela Petráková

Choreografie: Tomáš Protivinský

Premiéry 26. a 28. září 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

EVITA

Z chudé dívky ikonou Argentiny

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Choreografie: Lucie Holánková

Premiéry 20. a 22. března 2014 v Divadle Jiřího Myrona

Éva Pataki (1954)

EDITH A MARLENE (EDITH ÉS MARLENE)

Láska, vášeň, zklamání

Dvě legendy, jeden muzikál

Český překlad: Kateřina Pošová

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 19. a 21. prosince 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Martina Šnytová jako Evelyn v novém
českém muzikálu **FANTOM LONDÝNA**

Foto Martin Popelář

Začíná nová divadelní sezóna, čím bude pro váš soubor výjimečná?

Skutečně každá sezóna je něčím výjimečná. Nedá se to zastřešit jednou větou, protože každý titul je jiný. Vedle klasické operety muzikál, a i v tomto žánru je nabídka velmi pestrá. Od muzikálové klasiky k šansonu, populáru a soudobé hudbě. Přitom témata nejsou tak daleko od sebe. Vždy v nich figuruje žena nebo ženy. Krásná Helena, Edith a Marlene, Evita...

Co ale považuji za skutečně výjimečné, je, jak ti stejní herci, kteří odzpívají, odehrají a odtančí *Evitu*, jdou druhý den do divadla a s naprostou samozřejmostí odzpívají, odehrají a odtančí *Krásnou Helenu*. A navíc dobře!

Co považují za skutečně výjimečné? Jak ti stejní herci, kteří odzpívají, odehrají a odtančí *Evitu*, jdou druhý den do divadla a s naprostou samozřejmostí odzpívají, odehrají a odtančí *Krásnou Helenu*!

Na co se mohou diváci těšit?

U každého titulu na něco jiného! Hned na začátku sezóny v *Krásné Heleně*, krom laskavého humoru, výpravné scénografie a krásných kostýmů Davida Bazíky a Lucky Loosové a působivé choreografie Tomáše Protivinského, na Martinu Šnytovou jako Helenu, krásnou, svůdnou a vtipnou. Na Aleše Brisceina a Petera Svetlíka jako sexy Parida, na Libora Olmu jako reakcionářského velekněze Kalchase, na Jana Fišara a Marcela Školouta jako skutečného a nefalšovaného boha Jupitera, který se čirou náhodou stal také ředitelem jednoho slavného divadla v Paříži, a samozřejmě nesmím zapomenout na Karola Kevického a Jakuba Židka, bez jejichž taktovky by to nešlo.

Jaký byl váš největší divadelní zážitek?

Minulá sezóna byla velmi výjimečná. Zážitek nebyl jeden, bylo jich mnoho, jak v Ostravě v Národním divadle moravskoslezském, tak

za hranicemi severomoravského regionu. Z těch mimoostavských musím zmínit muzikál *Jekyll a Hyde* v Městském divadle Brno a *Jak snadno a rychle udělat kariéru* v Divadle na Vinohradech. V Národním divadle moravskoslezském to byla *Káťa Kabanová*. Z Janáčkových oper ji mám nejraději. Ta krásná křehkost a zároveň obrovská síla Kátina zpěvního partu mě vždy dojmá, je mi něčím nesmírně blízká. Tak se mi moc líbil *Poslední samuraj* na Sakamotoovu hudbu. Z činoherních titulů to byl Shakespearův *Sen noci svatojánské*. Mimo to se těším, až se konečně dostanu na *Labutí jezero* a *Tristana a Isoldu*. Ale největší divadelní zážitek mám rozhodně z udílení Cen Thálie, to jsem měla chuť v hledišti Národního divadla stát a křičet Ostrava!!!

Gabriela Petraková

Gabriela Petraková

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2013)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

13. 9. (18.30), 27. 10. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

18. 9. (18.30), 3. 10. (18.30)

Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows

SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOOLS)

Režie: Šimon Caban

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

12. 10. (18.30), 20. 10. (15.00) – premiéra

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein

– Pavel Bár – Eva Bezděková

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

31. 10. (18.30)

Na konci května se herci společně s diváky rozloučili s úspěšnou operetní inscenací *POLSKÁ KREV*

Foto Radovan Štátný

Jacques Offenbach (1819–1880)

KRÁSNÁ HELENA

Opereta, jak má být!

Ať žije Offenbach!

Hudba	Jacques Offenbach
Libreto	Henri Meilhac, Ludovic Halévy
Adaptace	Peter Hacks
České libreto	Jiří Stach
České texty písní	Eva Bezděková, Patrick Fridrichovský, Tomáš Vůjtek
Hudební nastudování	Karol Kevický
Režie	Gabriela Petráková
Dirigent	Karol Kevický / Jakub Židek
Choreografie	Tomáš Protivínský
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Lucie Loosová
Dramaturgie	Tomáš Vůjtek
Dramaturgická spolupráce	Pavel Bár, Daniel Jäger

**Premiéry 26. a 28. září 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

**Reprízy 1. 10. (18.30), 18. 10. (18.30),
22. 10. (18.30) a 25. 10. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona**

Věra Ljadova (Helena) a Nikolaj Sazonov (Paris) v inscenaci Alexandrinského divadla (1868) Foto Wikimedia

Jarmila Novotná (Helena) a Hans Moser (Menelaos) v Reinhardtově berlínské inscenaci KRÁSNÉ HELENY (1931) Foto Wikimedia

První premiérou souboru opereta/muzikál v nové sezóně bude jedna z nejslavnějších světových operet – *Krásná Helena* skladatele Jacquese Offenbacha. Při jejím vzniku Offenbach poprvé spojil síly s dvojicí libretistů Henri Meilhac – Ludovic Halévy, s nimiž později napsal například také operety *Pařížský život*, *Velkovévodkyně z Gerolsteinu* nebo *Perikola*.

Tříaktová opereta *Krásná Helena* (*La Belle Hélène*) měla světovou premiéru 17. prosince 1864 v pařížském Théâtre des Variétés, vedeném ředitelem Hippolytem Cogniardem. Titul, nadšeně

dcery vládce bohů a manželky spartského krále Menelaos. Autoři však slavný mýtus o Paridovi a Heleně a zaručeně pravých důvodech největší války antického světa vypravují po svém, ve velmi rozpustilé a humorné podobě. Dílo bylo po svém vzniku zároveň velkolepou satirou na Paříž své doby, pletky na císařském dvoře, lehkomyšlné krasavice, zálety mocných i na jejich žárlivé manželky.

Inscenaci *Krásné Heleny* v hudebním nastudování Karola Kevického připravila šéfka souboru opereta/muzikál Gabriela Petráková. Titulní roli

Pánové, pozor na ženy! Dámy, bacha na Offenbacha!

přijatý kritikou i diváky (hned první uvedení dosáhlo zhruba 700 repríz), brzy nastudovala divadla i v dalších metropolích: Vídně, Berlíně, Londýně, ale i v oceánském Chicagu. Česká premiéra se uskutečnila v roce 1873 v pražské Švandově aréně na Smíchově.

Děj operety *Krásná Helena* se odehrává ve starém Řecku, těsně před vypuknutím Trojské války. Syn trojského krále Paris přikrme při rozhodování mezi Venuší, Minervou a Juno o nejkrásnější bohyni vítězství právě Venuši (Offenbachovi libretisté si nikterak nelámali hlavu a ve svých dílech nazývali řecké bohy a bohyně jejich římskými jmény). Venuše totiž Paridovi za odměnu přislíbila lásku „nejkrásnější ženy světa“ – Heleny,

hraje a zpívá Martina Šnytová, která v minulých sezónách zazářila v hlavních rolích mnoha operet, naposledy *Polská krev* (Helena Zarembová – nominace na Cenu Thálie) nebo *Čardášová princezna* (Komtesa Stázi). Vedle ní se v nové inscenaci představí Aleš Briscean / Peter Svetlík (Paris), Jan Drahovzal / Václav Morys (Menelaos), Klemens Štowioczek / Miroslav Urbánek ml. (Agamemnon), jako velekněz Kalchás Libor Olma a v dvojroli Jupiter / Hippo také hostující Jan Fišar nebo Marcel Školout.

Novou operetní inscenaci, v níž plně platí heslo „Cherchez la femme!“ neboli „Za vším hledej ženu!“, si proto nenechte ujít. A pánové, pozor na ženy! Dámy, bacha na Offenbacha! (pab)

MOŽNÁ TO NEVÍTE, MOŽNÁ SE PODIVÍTE

Co byste měli znát, než vyrazíte do Národního divadla moravskoslezského na klasickou operetu Krásná Helena...

Théâtre des Varietés

Divadlo Théâtre des Varietés vděčí za svůj vznik své ředitelce Mademoiselle Montansier (Marguerite Brunet). V roce 1803 byla uvězněna za nesplácení dluhů, přičemž její společnosti bylo nařízeno opustit divadlo Théâtre du Palais-Royal, které později neslo jméno Varietés. Cílem tohoto nařízení bylo vystřadit její hereckou společnost, aby se uvolnilo místo pro jinou ze sousední budovy Théâtre-Français, přestože představení Montansierové se těšila mnohem větší oblibě. Velmi **zoufalá nad povinností opustit své**

Divadlo Théâtre des Varietés

divadlo se v lednu roku 1807 setkala se samotným Napoleonem. Dostalo se jí od něj velké podpory a zároveň pomoci. Spojila se tedy znovu se Societé des Cinq, řídicí její společnost, aby založila divadlo nové. To slavnostně otevřelo dne 24. června 1807. Zajímavostí je, že **Théâtre des Varietés hrálo důležitou roli ve slavném románu Émila Zoly Nana** (1880), v němž se hlavní hrdinka dostává na vrchol své popularity právě v tomto divadle.

Bratři Cogniardové

Théodore Cogniard (Charles-Théodore Cogniard) a mladší Hippolyte Cogniard (Jean-Hippolyte Cogniard) byli francouzští dramatici a divadelní ředitelé. Oba se narodili a zemřeli v Paříži. **Za dob vzájemné spolupráce se jim přezdívalo siamská dvojčata varieté** (les jumeaux siamois du vaudeville). Vedli tehdy spolu Théâtre de la Porte-Saint-Martin, kde produkovali estrády, přehlídky, operety, akrobatická a kouzelnická vystoupení. V roce 1845 však Hippolyte přijal post samostatného ředitele v Théâtre du Vaudeville – později v Théâtre des Varietés (1854–1869), ve kterém zavedl repertoár skládající se výhradně z operet. **Právě pod Hippolytovým vedením Jacques Offenbach vytvořil a představil svá nejslavnější díla – Krásnou Helenu, Modrovouse,**

Velkovévodkyni z Gerolsteinu a Perikolu. Později Hippolyte získal přes svého syna Cirque-Impérial, jež přejmenoval na Théâtre du Château d'Eau

Úspěšní a talentovaní bratři Théodore Cogniard a mladší Hippolyte Cogniard

po blízkém náměstí du Château d'Eau (dnešní náměstí Republiky). Scénu pak zcela převzal po synově předčasné smrti. I přes několik následujících neúspěchů se Théâtre du Château d'Eau stalo jedním z nejznámějších kabaretů s pozdějším názvem Alhambra. (dv)

INZERCE

PROKOPOVY DORTY

výroba originálních dortů
a speciálních cukrářských výrobků

- dorty z pravé belgické čokolády, jogurtové, ovocné, tvarohové, karamelové
- dorty svatební, narozeninové, slavnostní, deserty, panna cotta, profiterole
- vlastní originální receptury z prvotřídních surovin
- sladké rauty, oslavy, prezentace
- výroba na zakázku
- posezení v kavárničce

www.prokopovydorty.cz

HELENINI PARIDOVÉ

Bohyně smyslnosti, krásy a lásky Venuše slíbí Paridovi ruku nejkrásnější ženy na světě, již je Helena. Je v tom ale drobný háček. Helena je manželkou Menelaa, krále spartského. Paris, který je charismatický a odvážný milovník, se rozhodne, že se však pokusí její ruku získat sám. A není divu, protože Helena, v našem případě také krásná a milá Martinka Šnytové, je opravdu okouzující.

Dovolte nám tedy, abychom vám představili představitele role Parida z připravované operety *Krásná Helena*, kteří budou usilovat o srdce Heleny.

ALEŠ BRISCEIN

Původně vystudoval hru na klarinet a saxofon a až poté operní zpěv na Pražské konzervatoři. Ve studiích pokračoval na Západočeské uni-

verzitě v Plzni. V roce 1995 začal vystupovat ve Státní opeře Praha. **Je stálým hostem opery Národního divadla a Státní opery v Praze.**

Účinkoval na prestižních festivalech jako Edinburgh International Festival, Pražské jaro aj, spolupracuje s významnými orchestry, jako jsou Česká filharmonie, Skotský královský národní orchestr atd. **Na Pražském jaru v roce 2002 zpíval ve světové premiéře hlavní tenorový part Jonathana v oratoriu Sylvie Bodorové *Juda Makabejský*.** Pro společnost Decca natočil CD opery Pavla Haase *Šarlatán*.

Na turné po Japonsku v roce 1999 se představil jako Tamino v *Kouzelné flétně* a o rok později jako Kudrjáš v *Kátě Kabanové* při premiéře této opery společně s Tokijskou filharmonií, která si jej vybrala pro provedení Janáčkovy opery *Z mrtvého domu* v roce 2003. Ve stejném roce zpíval s velkým úspěchem v Massenetově *Manon* v kanadském Vancouveru a v Donizettiho *Donu Pasqualovi* na Kypru. V říjnu 2004 zahájil spolupráci s Pařížskou národní operou (R. Strauss – *Ariadna na Naxu*, *Růžový kavalír*, *Elektra*, Janáček – *Z mrtvého domu*, *Věc Makropulos*, Verdi – *La traviata*, Stravinskij – *Život prostopášníka*). **Má za sebou velkou řadu pěveckých vystoupení u nás i v zahraničí** (Německo, Rakousko, Švýcarsko, Itálie, Anglie, Španělsko, USA, Japonsko). V roce 2008 vystoupil v Janáčkových operách v Teatro Real Madrid (*Věc Makropulos*), v Mexico City (*Její pastorkyňa*) a na londýnských PROMS (*Osud*); s Janáčkovým *Zápisníkem zmizelého* absolvoval turné po Japonsku s Opéra National de Paris.

Jeho repertoár je velmi široký, s oblibou se věnuje i staré a duchovní hudbě (Bach, Haydn, Mozart, Rossini). **Spolupracuje rovněž s Českým rozhlasem a Českou televizí.**

Je držitelem Ceny Thálie 2012 za mimořádný jevištní výkon v kategorii OPERA.

PETER SVĚTLÍK

Zpěv studoval soukromou formou u profesorky Sidonie Haliakové. První angažmá nastoupil ve Státní opeře Banská Bystrica, později odchází působit do SND Bratislava.

V roce 2000 se stal laureátem mezinárodní pěvecké soutěže Franze Lehára.

Na základě tohoto ocenění přijímá nabídku angažmá do Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde působí dodnes. **Účinkuje v řadě rolí operního, operetního i muzikálového žánru.**

Ve všech zmíněných divadlech vytvořil množství tenorových rolí. Spolupracuje i s významnými orchestry, jako jsou ŠKO Žilina, košická filharmonie, olomoucká filharmonie a v současnosti i s velkým dechovým orchestrem Májovák. S těmito tělesy pravidelně koncertuje doma i v zahraničí. **Rád přijímá nové výzvy, a proto se také dal na muzikál.** (dv)

Aleš Briscen v operní inscenaci *ROMEO A JULIE* coby zamilovaný Romeo, za tuto roli získal pěvec Cenu Thálie 2012 za mimořádný jevištní výkon
Foto Martin Popelář

INFORMUJEME VÁS

KONKURZ

Soubor OPERETA/MUZIKÁL vypisuje konkurz do muzikálu *EVITA*, jehož 1. kolo proběhne 9. 9. 2013 a 2. kolo 10. 9. 2013 v Ostravě v budově Divadla Jiřího Myrona!

FANTOM LONDÝNA

Po dvou letech intenzivních příprav, podzimním konkurzu na hlavní role, únorovém zkušebním workshopu a několika týdnech náročných zkoušek uvedl soubor opereta/muzikál v polovině května napjatě očekávanou muzikálovou novinku *Fantom Londýna* skladatele Radima Smetany, libretistů Pavla Báru a Lumíra Olšovského a textaře Michaela Prostějovského. Příběh ***Fantoma Londýna* je inspirovaný skutečnými událostmi nikdy neobjasněných brutálních vražd londýnských prostitutek na konci 19. století, připisovaných tajemnému Jacku Rozparovači.** Kromě napínavých chvil však v muzikálu pochopitelně nechybí ani humor nebo romantika.

Inscenaci připravil tým režiséra Lumíra Olšovského, který s NDM spolupracoval již potřetí. Navázal tak na své dřívější úspěšné inscenace muzikálu *Divotvorný hmec* a operety *Čardášová princezna*. A jak je režisér s výsledkem spokojen? „Jsem moc rád, že můžeme divákům nabídnout opravdu vynikající výkony všech účinkujících a že naše společné dílo nemá – alespoň podle soudu kritiků – slabý článek. Těší mě, že je *Fantom Londýna* muzikálem výpravným, velkolepým a doufám, že bude i muzikálem úspěšným.“

Za působivou vizuální stránkou *Fantoma Londýna* stojí především scénograf Ondřej Zicha a kostýmní výtvarnice Kateřina Bláhová. Takřka realistický pohled do potemnělých uliček viktoriánského Londýna konce předminulého století ale doplnilo i Olšovského efektní svícení a také scénické líčení všech účinkujících, navržené Martinem Gogou, jenž je zároveň choreografem inscenace. *Fantom Londýna* se stal také úspěšným debutem nového dirigenta souboru opereta/muzikál Marka Prášila, který se

Hana Fialová (Betty)

Foto Martin Popelář

v řízení orchestru střídá s Karolem Kevickým.

Michael Prostějovský, spoluautor a supervizor projektu, po úspěšné premiéře řekl: „Malíř sám namaluje obraz, spisovatel sám napíše román. Avšak kupříkladu film a samozřejmě i divadelní muzikál je týmová práce mnoha lidí mnoha oborů, kteří ale musejí mít o konečném výsledku stejnou a jasnou představu. V případě *Fantoma Londýna* jsme se sešli v týmu lidí, kteří se léta znají, a mnozí z nás i společně pracovali na jiných projektech. Ukázalo se velmi záhy, že všichni víme, co chceme, a jeden druhého dokonale doplňoval. Navíc jsme do projektu šli s tím, že chceme ctít profesionální pravidla obecně ve světě pro vznik muzikálu platná. Před premiérou jsme samozřejmě byli napjatí, jak diváci náš muzikál přijmou, ale šli jsme k ní s čistým svědomím, že jsme pro věc udělali

OHLASY Z MÉDIÍ:

„*Fantom Londýna* je prvním ostravským dospělým velkomuzikálem.“

Josef Herman, Divadelní noviny

„Inscenace *Fantoma Londýna* stojí za vidění: dobrá práce všech, silný příběh, skvělá hudba – co více si přát?!”

Jana Cindlerová, Český rozhlas 3 – Vltava

„*Fantom Londýna* je působivým a divadelně poctivým muzikálem.“

Vítězslav Sladký,

www.musical-opereta.cz

Jitka Zelenková (Královna Viktorie)

Foto Martin Popelář

Pavel Liška (Dědek) a Jan Dunděra (Kluk)

Foto Martin Popelář

Vražda Kitty

Foto Martin Popelář

maximum. A diváci tím, jak muzikál nadšeně přijali, nám to potvrdili.“

V muzikálu *Fantom Londýna* účinkují jak všichni členové souboru opereta/muzikál – za všechny jmenujme například Martinu Šnytovou, Hanu Fialovou, Janu Kurečkovou, Romana Haroka nebo

Marcela Školouta – tak hostující členové činoherního souboru Lada Bělašková, Veronika Forejtová nebo Vladimír Polák. V postavách mladých kamarádů Henryho a Seana se pak představili hostující mladí herci Lukáš Adam, Robert Finta, Ondřej Bábor a Juraj Čiernik. **Roli královny**

Robert Finta (Henry)

Foto Martin Popelář

Viktorie, která v roce záhadných vražd slavila 50. výročí své korunovace, přijala zpěvačka Jitka Zelenková. A o tom, že si roli a především song vládkyně britského impéria užívá se vším všudy, se přijďte sami přesvědčit do Divadla Jiřího Myrona! (pab)

INZERCE

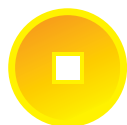
Koučink

Koučování managementu a obchodníků

Semináře

Trénink obchodních týmů, interaktivní semináře

Poradenství

Zvýšení prodeje, obchodní procesy, CRM systémy

Testování

Personální audit manažerských a obchodních týmů pro další rozvoj.

„Nejvyšší forma umění
je pěstování vztahu.“

Ing. Aleš Sladký

Mob.: +420 608 948 492
ales.sladky@sales-kouc.cz

Ing. Aleš Sladký

Kouč, poradce a lektor. Jako obchodní ředitel zodpovídal za stamilionové obraty. Dnes rozvíjí manažerské a obchodní týmy.

sales-kouč.cz
trénink obchodníků • koučink • semináře

Slavný a ceněný Richard III.

Dílo Williama Shakespeara je nedílnou součástí repertoáru většiny divadel. I vy, naši diváci, budete moci v této sezóně zhlédnout premiéru dramatu *Macbeth* – inscenaci, která zastoupí tragickou linii Shakespearovy tvorby, a vytvoří tak žánrový protipól k již uváděné komedii *Sen noci svatojánské*. Za neoddělitelnou součást repertoáru považoval Shakespearova dramata i Radim Koval – herec, režisér a umělecký šéf činohry, za jehož éry se každý rok odehrála jedna shakespearovská premiéra. Mezi nejslavnější Kovalovy shakespearovské inscenace patří *Richard III.*

Padouch Richard

Radim Koval uvedl toto drama ve své režii na jevišti ostravského divadla 7. května 1962; je to dosud poslední inscenace tohoto dramatu v NDM. Zcela nový překlad Richarda III., který odpovídal Kovalovým inscenačním představám, vytvořil Zdeněk Urbánek. Za základní motivy Richarda III. si Koval zvolil „problém nejkrajněji vyvinutého individualismu a podhoubí, které tento individualismus plodí, dává mu vzrůst až do nejhroznějších podob“.

V rámci celé inscenace zdůraznil postavu samotného Richarda, který je díky své touze po moci strůjcem a vlastně tak i režisérem všech svých intrik. Plasticitu této postavy popsal Koval takto: „Není to tupý a odpudivý vrah. Je statečný, má osobitý humor, je vynalézavý, inteligentní, virtuos převleků, rychlý jako blesk,

Za éry uměleckého šefa činohry SDO (dnes NDM) Radima Kovala se každý rok odehrála jedna shakespearovská premiéra!

bezohledně upřímný k sobě a strhujícím k svým nepřítelům. Je ironikem, sarkastikem a cynikem nejen k druhým, ale současně i vůči sobě.“ Herecky ztvárnili postavu Richarda Radim Koval a také Jiří Adamíra, který byl v té době členem ostravské činohry.

Výtvarné řešení

Na scénografickém řešení spolupracoval Koval s výtvarníkem Vladimírem Šrámkem. Vytvořili scénu s vertikálními a horizontálními panely, které se během představení spouštěly a dynamizovaly tak prostor a rytmizovaly dění na jevišti. Koval kladl důraz i na práci se světlem, základním principem mu byl kontrast světla a stínu. Kostýmy Jarmily Konečné zachovávaly jistou míru historické věrnosti, avšak bez zbytečné popisnosti. Základní barevné schéma tvořila hnědá, šedá a černá barva, ale kostým Richarda byl obohacen o výraznou červenou, fialovou a zlatou.

Inscenace slavná a oceněná

Inscenace se stala divácky velmi úspěšnou a zaujala také odbornou veřejnost. Byla uvedena na Přehlídce inscenací československých divadel k 400. výročí narození Williama Shakespeara v roce 1964 a o rok později získala

Radim Koval, režisér inscenace, jako Richard III.
Foto František Krasl

ocenění v Umělecké soutěži k 20. výročí ČSSR. O této inscenaci existuje i krátký filmový záznam pořízený Divadelním ústavem, který také knižně vydal analýzu ostravského Richarda III. Díky těmto dokumentům si můžeme i dnes detailně přiblížit, jak tato ojedinělá inscenace vypadala, i jaký byl způsob herecké a režijní práce Radima Kovala. (la)

Jiří Adamíra jako Richard III. ve stejnojmenné inscenaci

Foto František Krasl

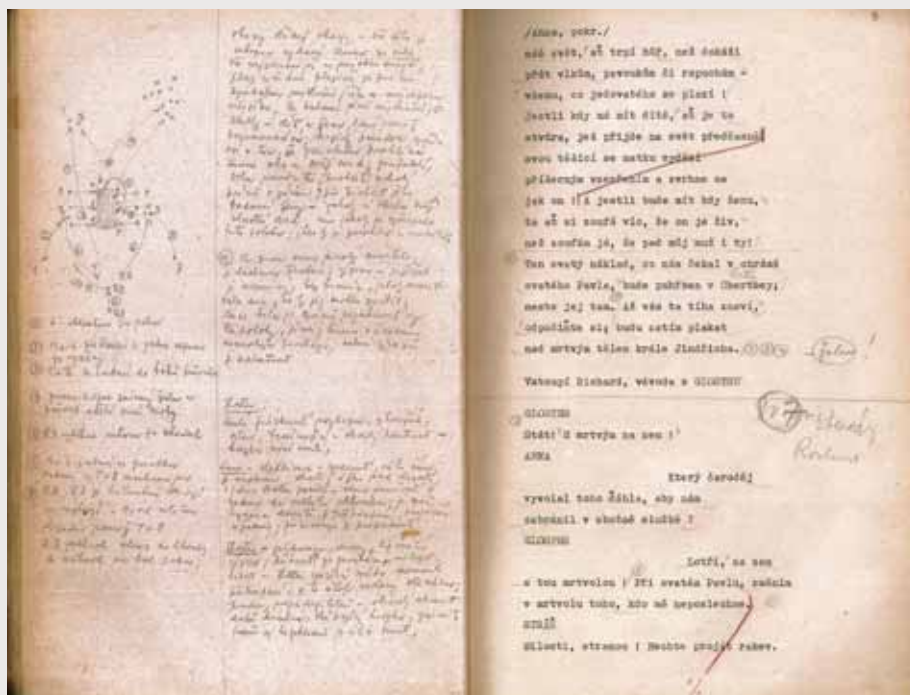
„Demontujete mi scénu!“

...říkával Radim Koval za režisérským pultem hercům. Pro každou inscenaci vymyslel přesné aranžmá. Každý z herců měl na jevišti své místo a sebemenší odchylky nebyly přípustné. Vypráví se, že při vytváření scén si pomáhal figurkami z Člověče, nezlob se! se jmény protagonistů...

Radima Kovala, rodáka z Paskova, lákalo divadlo již za studentského života na místeckém gymnáziu – byl zde členem recitačních kroužků a ochotnického souboru. **Po maturitě měl nastoupit**

Kovalova vyčerpávající mnohaměsíční příprava na dané téma hry hraničila až s posedlostí!

na studium práv v Brně, ale touha dělat divadlo byla silnější. Tak v roce 1945 založil v Ostravě spolu s dalšími ochotníky Oldřichem Daňkem, Otakarem Schindlerem a Štěpánkou Ranošovou **ostravský divadelní soubor Kytice, počátek dnešního Divadla Petra Bezruče**. O rok později se stal profesionálním hercem činoherního souboru Státního divadla v Ostravě. Začátky neměl tento bývalý ochotník mezi ab-

Dvoustrana z režijní knihy Radima Kovala k inscenaci Richard III. Dokumentační centrum dramatických umění KDFMS UP v Olomouci

solventy z pražského Disku vůbec lehké! Díky své velké houževnatosti a pílí vytvořil ale i přesto celou řadu dramatických postav – Francka v *Marce*, Tylova Jana Husa, Radúze, Jánošíka, Romea,

zen všem ostatním. Je třeba zmínit, že nebyl až tak despotický a v jednotlivých intencích dával i prostor herecké fantazii, čímž hereckému ansámblu pomohl v uměleckém rozvoji. Soubor dále výrazně obohatil o nové členy a vtiskl mu pevný pracovní řád. **Přístup k práci vyplýval především z jeho osobnosti perfekcionista.** Kovalova vyčerpávající mnohaměsíční příprava na dané téma hry hraničila až s posedlostí. **Své režijní knihy propracovával do nejmenšího posledního detailu, bral v úvahu všechna dostupná hlediska – historická, společenská i estetická.** Všechny své poznatky prokonzultoval s dramaturgem a výtvarníky a před herce předstupoval s mnohastránkovým úvodem k výkladu inscenace, kde například co nejpodrobněji vysvětlil myšlenkovou linii hry, zdůrazňoval dramaturgické úpravy nebo rozebíral profily jednotlivých postav.

Co se výběru her týče, Radim Koval volil především vážná témata. K jeho velkým režijním pracím patřila angloamerická dramata (O'Neillův *Smutek sluší Elektře*, Williamsova *Noc iguany* nebo *Skleněný zvěřinec*), Shakespearovy hry (*Richard III.*, *Julius Caesar*) a znovuobjevené Čechovovy hry (*Racek*, *Višňový sad*, *Tři sestry*). Vyhledával si však i nové hry a zrežisoval na dvě desítky československých premiér (Hansberryová *Hrozinka na slunci*, Boltův *Člověk pro každé počasí*, Williamsova *Kočka na rozpálené plechové střeše* nebo Eliotovo *Rodinné shromáždění* ad.). Několikrát se sám objevil v hlavních rolích svých inscenací. Nejzdařilejší bylo jeho pojetí zmiňovaného *Richarda III.*, ve kterém herecky exceloval.

Nečekané úmrtí Radima Kovala v roce 1985 ukončilo jeho téměř čtyřicetileté divadelní působení, kterým vtiskl ostravské činoherní scéně osobitou tvář.

(kp)

Radim Koval s Jiřím Adamírou na zkoušce inscenace Richard III., v pozadí vylepené návrhy scény Vladimíra Šrámka. Foto František Krasl

Jan Werich tvrdil, že dobré divadlo začíná dobrým vrátným. Setkáte se s ním však jedině tehdy, vcházíte-li do divadla služebním vchodem. A půjdete-li se povyzat do Divadelního klubu, můžete zastihnout **Reného Hlubka**, který je tzv. předákem či partákem vrátných v Divadle Jiřího Myrona.

V této spojitosti jsem si vybavil televizní inscenaci *A na konci je začátek*, k níž scénář napsala Eva Marie Kavanová. Václav Voska v ní sehrál hlavní roli stárnoucího herce Jermana, který spolu se svým přítelem Tůmou, pracujícím ve štočkárně (hrál ho Zdeněk Řehoř) vede mimo jiné i tento dialog:

JERMAN: Poslouchej, Karle, co Boženka? Pořád ještě chodí dělat?

TŮMA: Podívej, ředitele oželet můžeme. Ale vrátnou nikdy. To by se poznalo.

René, prosím tě, jak se stane, že se člověk stane vrátným?

To napřed musíš přijít o práci. Já jsem se vyučil uměleckým knihařem. A tento obor se už v devadesátém roce začal na trhu valem vytrácet. Protože mám rád umění a mým vášnivým koníčkem je malování, přál jsem si zakotvit v nějakém kulturním prostředí. Tak mě osud nakonec zavál sem do divadla, ale mám-li se přiznat, zpočátku jsem tu nechtěl být moc dlouho, stále jsem doufal, že se ke knihařině zase vrátím, jenže už to nešlo. Zajímavé je, že už předtím, v osmdesátých letech, jsem měl předplatné do tohoto divadla. A najednou jsem se ocitl na druhé straně.

Jak vypadá tvůj běžný pracovní den?

Dejme tomu, že nastoupíš v pět na ranní. Z Divadelního klubu právě odchází poslední hosté, kteří ti popřejí pěknou dobrou noc, tebe to akorát dohrěje, protože máš před sebou dvanáctihodinovku, předáte si s kolegou směnu, podíváš se do fermanu a zjistíš, co tě čeká a nemine. Ferman tvoří totiž základ našeho pracovního dne; v něm je obsažen dennodenní provozní řád divadla. Někdy je ti po přečtení fermanu veselo, protože zjistíš, že umělcům byla zadána domácí příprava, takže se nekonají žádné zkoušky, což ti zaručuje poměrně poklidný průběh směny. Jindy, a takových dnů je

vícero, si ho přečteš a je ti měkko u žaludku a říkáš si: „To neukočíruju.“ Na ranní směně jsi sám, na noční jsme zase vždycky v páru.

To označení vrátný není tak úplně přesné. My v podstatě vykonáváme dvojí úlohu. Jsme vedeni jako bezpečnostní pracovníci; co dvě hodiny děláme pochůzky a kontrolujeme, jestli třeba někde neprasklo potrubí nebo nedošlo k jiné havárii. I když, jak se říká, nemáš čtvero očí, sem tam ti též někdy něco unikne. Ovšem z větší části fungujeme jako recepce. Umělcům například vydáváme klíče od šaten, hostům pak klíče od ubytoven a všechno se přitom zapisuje. K tomuto účelu máme tři sešity: „Kniha příjezdů a odjezdů motorových vozidel do areálu DJM“, „Výdej klíčů“ a „Povolení k ubytování“.

Kolegům, kteří tady nastupují, vždycky říkám, aby se připravili na dvě vlny: První vlna se na tebe valí kolem deváté hodiny, kdy umělci přijíždějí na zkoušky a souběžně s nimi i zásobovací dodávky, které vezou zboží pro závodní kuchyni a bufet. Do toho zpravidla řinčí telefony (za směnu bývá i několik desítek hovorů) a sotva vezmeš sluchátko, už ti kdosi troubí u závory a hartusí, jak to že mu ji neotevíráš, v tu samou chvíli se objeví ne jeden, ale rovnou tři hosté s prosbou, že se chtějí ubytovat, jenže to už ti mezitím někdo další klepe na okýnko, abys mu rychle vydal klíče, protože strašně spěchá. Zkrátka naráz chtějí neprodleně všichni všechno. Tuto vlnu buď zvládneš, nebo tě převálcuje. Druhá vlna nastává kolem poledního, v době oběda, kdy znovu přijíždějí auta, ale navíc ještě přijíždějí nebo přicházejí umělci z druhé divadelní budovy, Divadla Antonína Dvořáka. Teprve kolem půl druhé, druhé hodiny se to zvolna uklidňuje a ty po sobě přezkoumáváš, jestli jsi někde neudělal nějaký kopanec, abys mohl předat směnu v pořádku.

Jakou vlastnost by podle tebe vrátný rozhodně měl mít?

Ohromnou paměť a velký postřeh. Kdybych to měl vyjádřit dnešním slovníkem, tak tvůj software musí být nastaven tak, abys dokázal vstřebat všechny obličeje, se kterými se shledáš. Proto

lituju každého nového vrátného, který je nucen rychle se zorientovat ve všech zaměstnancích.

Musíš umět být psycholog a diplomat a být nad věcí. Přejít i nějaké to hrubé slovo. Musíš se umět do druhých vžít a komunikovat s nimi tak, abys nepřišel do konfliktu. Už se stalo, že mi u přepážky kdosi bušil pěstičkou a urputně se na mně dožadoval něčeho, co jsem nemohl ani v nejmenším ovlivnit; patrně ho v Divadelním klubu potkaly nějaké trampoty, potřeboval si vylít své chmury a to si pak musíš leccos vyslechnout, dát dotyčnému za pravdu, tu a tam přikývnout a pomyslet si svoje. Máme například příkaz od ředitele, který nám ukládá, že můžeme pustit jen tolik aut, kolik máme povoleno. Což v mnoha v případech vede k hádkám, protože každý by nejraději parkoval na divadelním dvoře. A ne každý vůči tobě používá zrovna vybíravá slova. To ti je takový zvláštní rozpor: já ty umělce mám rád, dovedu se do nich vcítit, jenže někteří z nich se u té závory chovají tak, jak by se chovat neměli. Sami sobě si ubližují, protože najednou se díváš na ně jinak. Ukáží se ti z docela jiné stránky, než z jaké je znáš.

Vrátní bývají obvykle pokládáni za neinformovanější osoby v podniku. Myslíš si to taky?

Každopádně. Troufám si říct, že o našich informacích nemá potuchy ani vedení, ale zároveň musím přiznat, že to, co víme my, nemusí nikdo vědět. Jsou to vesměs neužitečné znalosti. Všelijaké pikantnosti, které si necháváme pro sebe. Jsme kolikrát nechtěnými svědky toho, jak se lidi mezi sebou podivně křížují.

Já o tobě vím, že jsi velký filmový fanda...

No jejdanecky. Já mám stejně jako ty nejradši film *Vesničko má středisková*. Neznám povedenější film. Tak je unikátní. Můžeš ho sledovat podvacáté, potřicáté, pořád tě baví a pořád v něm nalézáš něco, čeho sis dříve nevšimnul, a mnohé hlášky dokonce líp vnímáš a pozorněji si je vychutnáváš. Dobrý film, dobrá kniha, dobré divadlo tě nikdy neomrzí. (on)

René Hlubek ve vrátnici Divadla Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

EXTRA

NDM EXTRA (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2013)

1. 9. 2013

Náměstí Mgr. Šrámka (naproti Divadlu Jiřího Myrona)
Začínáme v 16 hodin pohádkou
JDEME ZA VÁMI!

Zahájení divadelní sezóny ostravských divadel

21 hodin – KDY JEDE DALŠÍ LABUŤ, PROSÍM...

Noční promítání na fasádu Divadla Jiřího Myrona – přímý přenos z jeviště Divadla Jiřího Myrona – TO NEJLEPŠÍ Z LOHENGRINA

8. 9. 2013

od 10 do 16 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
PŘIJĎTE K NÁM!

Otevíráme Divadlo Antonína Dvořáka po prázdninách
Neděle pro celou rodinu, divadelní fanoušky a přátele

16. 9. 2013

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

IVA BITTOVÁ PRO VELKÉ A MALÉ DĚTI

Mimořádný koncert u příležitosti oslav založení Operního studia NDM

18. 9. 2013

v 16 hodin v Domě knihy Librex

Zuzana Lapčičková o taneční inscenaci *Balady*

22. 9. 2013

v 19 hodin v Městském divadle v Krnově

GALAKONCERT Evy Urbanové s orchestrem opery NDM na Městských slavnostech

28. 9. 2013

v 15 a 17 hodin v Komenského sadech

Balet v parku

2. 10. 2013

v 17 hodin v Domě knihy Librex

Strhující Giuseppe Verdi a jeho *Ernani*

9. 10. 2013

v 17 hodin v Domě knihy Librex

Ať žije Offenbach! Krásná Helena

19. 10. 2013

ve 20.20 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

PechaKucha Night

20. 10. 2013

v 16 hodin v Divadle Komedie

a v 19 hodin na Nové scéně ND v Praze

Slož mě něžně a Smrtihlav na přehlídce Ostrava v Praze 2013

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Labyrint* a Krištof Kintera *Mé světlo je tvůj život* – Šíva samuraj

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

18. 9. – 16. 10. 2013

Vit Šimánek – fotografie 2003–2013

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

3. 10. – 20. 11. 2013

Institut tvůrčí fotografie SU v Opavě – klauzurní práce

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

VÝSTAVY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

16. 9. 2013 – 4. 10. 2013

Svatováclavský hudební festival – fotografie

7. 10. – 24. 11. 2013

HANA PUCHOVÁ

Ve spolupráci s Art Consultancy s.r.o.

ROZTANČENÉ KOMENSKÉHO SADY

Neobvyklý zážitek čeká na návštěvníky centrálního parku města Ostravy – u řeky, na opalovacích plochách u Ostravice, na louce nebo i u památníku se bude tančit! Baletní soubor v ochutnávce předvede taneční variace z baletního triptychu *NÁVRATY DOMŮ*, který bude mít premiéru 21. listopadu 2013. Unikátní performance se uskuteční **28. září 2013 v 15 a 17 hodin**. Sledujte naše webové stránky, Facebook, čtěte noviny – budeme Vás informovat o přesných místech konání.

V rámci letošní Ostravské muzejní noci připravilo NDM první oficiální ostravské přenocování v zákulisí divadla ve foyer 1. balkonu hned u velkého jeviště. Celkem třicet nočních návštěvníků od 7 do 9 let mohlo bez rodičů poznat v noci divadlo a jeho zákulisí. Neobvyklá akce se setkala s velkým nadšením a ohlasem.
Foto Dita Eibenová

ZAHAJUJEME SEZÓNU 2013/2014
 TRADIČNÍ ZAHÁJENÍ SEZÓNY
 OSTRAVSKÝCH DIVADEL

JDEME ZA VÁMI!

PŘIJĎTE K NÁM!

ZAHAJUJEME 95. SEZÓNU
 Neděle pro celou rodinu,
 divadelní fanoušky a přátele

1.9.2013
8.9.2013

Tematické prohlídky
 a setkání s umělci

**1. 9. 2013 od 16 do 22 hodin na náměstí
Msgre Šrámků (naproti Divadla Jiřího Myrona)
JDEME ZA VÁMI!**

Zahájení sezóny ostravských divadel

16.00 Představení hry pro děti *Jak cvrček ke své písni přišel* – Divadlo loutek Ostrava

18.30 Ukázky z inscenací divadel

20.45 *Příběh Lohengrin* – loutkový skeč

napsaný přímo pro tento večer

21.00 KDY JEDE DALŠÍ LABUŤ, PROSÍM...

Noční promítání na fasádu Divadla Jiřího Myrona

– přímý přenos z jeviště Divadla Jiřího Myrona –

výběr scén z opery *Lohengrin*

Slavnostní zahájení prodeje předplatného

ostravských divadelních scén ABEND

8. 9. 2013 od 10 do 16 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

PŘIJĎTE K NÁM!

Otevíráme divadlo po prázdninách

Neděle pro celou rodinu, divadelní fanoušky
a přátele

PROGRAM

**Zkušebna – nahrávací studio – baletní sál
– technické zázemí – maskérny – sklad
kostýmů**

Taneční hrátky pro děti (10 a 11 hodin) – Magie
technického šéfa (10, 11, 13 a 14 hodin) –
Vzpomínáme s Miroslavem Urbánkem (10.15
a 12.15 hodin) – Prohlídka pro děti: Nastěnka
a Ivánek (10.30 a 11.30 hodin) – Umění našich
maskérek: z ženy muž, z muže žena (10.30, 11.30
a 12.30) a Jak dlouho trvá vytvořit pleš (13.30
a 14.30 hodin) – Království kostýmů (10.30,

11.30, 13.30 a 14.30 hodin) – Improvizační

extempore s činohrou (11.30 a 15 hodin)

– Otevřený baletní trénink (12.30 a 13.30

hodin) – Ředitelská prohlídka (13 hodin) –

Rytířská sezóna v opeře (14 hodin) – Technické

zázemí divadla (15 hodin) – Kavárna DADA

s písněmi 30. a 40. let v podání umělců NDM –

GALAVEČER (18.30 hodin)

16. 9. 2013 v 18.30 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

Iva Bittová pro velké a malé děti

Mimořádným koncertem Ivy Bittové s Operním

studiem NDM zahajujeme oslavy 20. výročí

založení tohoto dětského souboru. Na tomto

koncertu zazní autorské písně Ivy Bittové pro

dětský sbor i sólové vstupy této výjimečné

umělkyně. Iva Bittová s obdobným projektem

už vystupovala se skupinou mladých zpěváků

z Belgie, např. v opeře v Gentu.

Operní studio NDM, které vede Lenka Živocká,

má nastudovány řadu dětských oper a jeho

členové se ujímají i sólových rolí v opeře, operetě,

muzikálu, činohře a baletu NDM. V přípravce

pracují děti již od 5 let, nejstarší členové mají

18 let. K velkým projektům, na kterých Operní

studio participuje, patří inscenace, jako např.

Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, vánoční
hra *Jezulátko* nebo další vánoční hra *Jesličky
svatého Františka* Pavla Helebranda, která se již
stala tradiční součástí ostravských Vánoc. Dárek
studiu v podobě koncertu s Ivou Bittovou je první
z řady projektů, které u příležitosti oslav chystáme.

18. 9. 2013 v 16 hodin v Domě knihy Librex

I v této sezóně se budeme pravidelně setkávat

s inscenačními týmy a mimořádnými hosty

našeho divadla v Domě knihy Librex –

novinkou našeho programu je, že ne vždy to

bude před premiérou nové inscenace. Hned

první setkání se uskuteční už ve středu 18. 9.

2013 mimořádně v 16 hodin. Hostem bude

fenomenální cimbalistka, skladatelka a zpěvačka

ZUZANA LAPČÍKOVÁ a bude hovořit mj.

o taneční inscenaci *Balady*, kterou vytvořila

společně s choreografkou Hanou Litterovou,

a to v předvečer její premiéry v NDM. Večer bude

spojený s autogramiádou.

Zuzana Lapčíková

Foto Dušan Tománek

19. 10. 2013 ve 20.20 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

PechaKucha Night ve zlatých portálech!

PechaKucha Night je pravidelným večerem,

na kterém lidé z různých oborů prezentují svou

tvorbu, své nápady, postřehy a názory. Akce

probíhá ve více než 580 městech po celém

světě. PechaKucha Night má svůj původ

v Japonsku, odtud také exoticky znějící název

„peča kuča“. PechaKucha Night se odlišuje

od jiných akcí na propagaci umění a kultury, a to

zejména formátem prezentací 20×20, kdy každý

prezentující, bez ohledu na svůj věhlas, má přesně

20 slidů/snímku a každý běží po dobu přesně 20

vteřin. 6 minut a 40 vteřin je tedy doba, během

které stihne vystupující osobnost představit

své nápady a dílo a přitom nenudit publikum

přílišnými detaily. Pořadatelem PechaKucha Night

v Divadle Antonína Dvořáka je Pecha Kucha

Ostrava o.s. Více na www.pkno.cz.

Z úspěšného loňského otvírání divadla po prázdninách
Foto Radovan Štátný

Iva Bittová

Z komorní inscenace SLOŽ MĚ NĚŽNĚ režiséra Janusze Klimszy

Foto Radovan Štastný

**20. 10. 2013 v 16 hodin v Divadle Komedie
a v 19 hodin na Nové scéně ND v Praze**

OSTRAVA V PRAZE 2013

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ a SMRTIHLAV

Národní divadlo moravskoslezské se na 4. přehlídce ostravských divadel OSTRAVA V PRAZE představí hned dvakrát. Budou to činoherní inscenace *Slož mě něžně* Billyho Rochea v režii Janusze Klimszy (Divadlo Komedie

v 16 hodin) a *Smrtihlav* Martina Walsera v režii Petera Gábora (Nová scéna ND v 19 hodin). OSTRAVA V PRAZE se konala poprvé v roce 2010 jako jedna z akcí souvisejících s kandidaturou Ostravy na titul Evropské hlavní město kultury 2015 – v Praze se představili ostravští hudebníci, výtvarníci, fotografové a divadelníci. V následujících ročnících se představují ostravská divadla. Více informací na www.ostravavpraze.eu.

Sborník festivalu OST-RA-VAR 2012

Obsahuje transkripce diskusí na rozborových seminářích. Cena sborníku je 50 Kč a k dostání je také v předprodeji NDM. Máte-li zájem, je možné jej zaslat poštou na dobírku, zájemci si o něj mohou napsat na dita.eibanova@ndm.cz.

INZERCE

Hotel Mercure Ostrava Center
Československá 18/1742, Ostrava
email: h7051@accor.com
www.mercureostrava.cz

*Hotel Mercure
Ostrava Center*

Nový 4* hotel v centru Ostravy nabízí:

- ubytování ve 139 moderně zařízených a vybavených pokojích
- 4 konferenční místnosti
- bar a restauraci
- letní terasu
- wellness centrum
- zdarma Wi-Fi připojení k internetu

Dne 2. května se na jevišti Divadla Antonína Dvořáka uskutečnila premiéra baletní inscenace LABUTÍ JEZERO. V popředí se mezi sólisty děkují choreograf Igor Vejsada, kostýmní výtvarnice Sylva Zimula Hanáková a scénograf David Bazika

Foto Martin Popelář

9. května si výherce soutěže VEČEŘE S HVĚZDOU vybral svou výhru. Paní Michaela Klačková si spolu s doprovodem, a samozřejmě i s operní pěvkyní Evou Urbanovou, v Sushi Pointu Black Label v Nové Karolině pochutnala na skvělém jídle

Foto LK Holding / Matyáš Theuer

I další akce, která se odehrála 13. května, se uskutečnila v rámci Evropských operních dnů, tentokrát šlo o originální myšlenku, OPERU VE VÝTAHU. V páternosteru na Nové radnici se ten den zpívalo

Foto Martin Popelář

16. května zažilo NDM další ze svých krásných premiér, tentokrát světlo světa spatřil nový český muzikál FANTOM LONDÝNA; na fotografii je celý inscenační tým spolu s herci po závěrečném potlesku

Foto Martin Popelář

2. června se na jevišti Divadla Jiřího Myrona rozloučili diváci s oblíbenou muzikálovou inscenací DIVOTVORNÝ HRNEC

Foto Radovan Šťastný

Ve čtvrtek 6. června proběhla poslední operní premiéra sezóny – ANNA BOLENA v režii Ivana Krejčího

Foto Martin Popelář

Na 10. května byla naplánovaná předpremiérová beseda k inscenaci FANTOM LONDÝNA. Na dotazy odpovídali mimo jiné (zleva) režisér a spoluautor Lumír Olšovský, umělecká šéfka Gabriela Petráková, představitelka Betty Hana Fialová, představitelka Evelyn Martina Šnytová a představitel Seana Juraj Čiernik *Foto Josef Zajíc*

11. května proběhla v rámci Evropských operních dnů akce s názvem LOHENGRIN SKRZ NASKRZ. Početná skupina zájemců tak byla svědkem zasvěceného výkladu nejen o opeře Lohengrin od dirigenta Roberta Jindry a dramaturga Daniela Jägera *Foto Valerie Hendrychová*

22. května se odehrálo speciální narozeninové představení opery LOHENGRIN, a to v rámci akce LOHENGRIN GALA. NDM tak připomnělo 200. výročí narození Richarda Wagnera, který ke svému „životnímu jubileu“ dostal i čtyřpatrový dort. Blahopřejeme! *Foto Martin Popelář*

Na konci května, přesněji řečeno 29. 5., se uskutečnila další předpremiérová beseda, tentokrát k nové operní inscenaci NDM ANNA BOLENA *Foto archiv opery NDM*

Režisér Janusz Klimsza připravil na závěr činoherní sezóny legendární příběh milenců, osudové drama o lásce a smrti – 13. června měla premiéru inscenace TRISTANA A ISOLDY *Foto Radovan Šťastný*

V červnu se v Ostravě uskutečnily DNY RUSKÉ KULTURY, v jejichž rámci vystoupil v představení LABUTÍHO JEZERA v NDM coby host sólista Národního divadla Brno Ivan Popov *Foto Martin Popelář*

Náskok díky technice

Nové Audi A3 Sportback s 5 možnostmi výběru Audi Drive Select.*

Jeden vůz, pět režimů nastavení. Jedna zatáčka, pět způsobů projetí. Rozhodněte se stisknutím tlačítka, zda má pedál plynu, posilovač řízení a převodovka S-tronic pracovat v režimu comfort, auto, dynamic, individual nebo efficiency. Váš prožitek z jízdy je již jen ve Vašich rukách. Nové Audi A3 Sportback Vám přináší mnohostrannější a intenzivnější zážitky díky systému řízení jízdní dynamiky Audi Drive Select. **Těšíme se na Vaši návštěvu v našem autosalonu.**

AUTO Heller s.r.o.

Cihelní 481/49, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, tel.: 596 606 171-2, audi@autoheller.cz, www.autoheller.cz/audi

*Příplatková výbava. Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 4,1-5,6 l/100 km a 106-130 g/km.

Apartmány

mobil: +420 603 166 694
 e-mail: recepce@palac-elektra.cz
www.palac-elektra.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14
701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava
telefon: 596 276 111
e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203, 596 276 242**
obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají obvykle jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA.

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu večerního představení
Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu večerního představení

INZERCE

mm
mamaison
Hotels & Residences

Nedělní rodinný
Brunch

Hotel Imperial - LA BRASSERIE

Každou neděli (11:30–14:00)

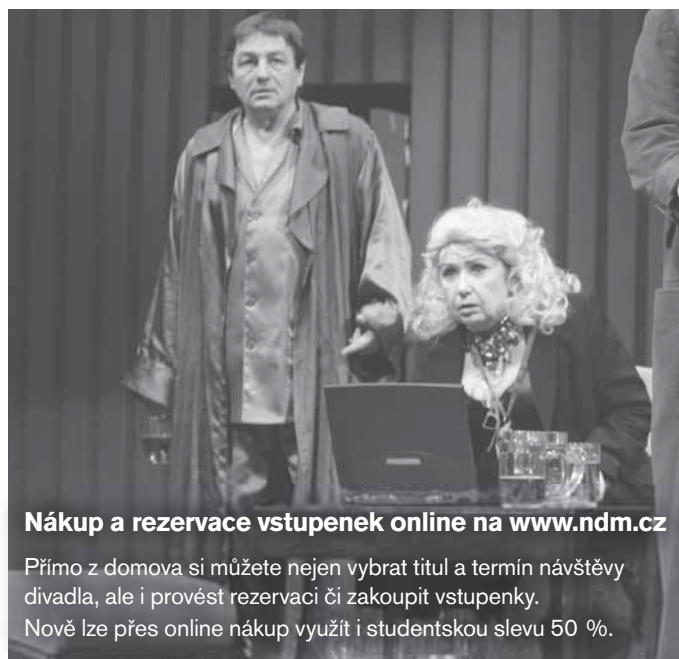
Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329,- Kč
Děti do 6 let ZDARMA / Děti 7–10 let 79,- Kč
Děti 11–15 let 149,- Kč

Dětský koutek / Wi-Fi / Parkování ZDARMA
Rezervace: Tel +420 599 099 727 / www.mamaison.com/imperial

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	TRABLE S HARRYM	školy	10.00	Č
9.	GALAVEČER		18.30	
16.	IVA BITTOVÁ PRO VELKÉ A MALÉ DĚTI	školy	10.00	K
16.	IVA BITTOVÁ PRO VELKÉ A MALÉ DĚTI		18.30	K
17.	ANNA BOLENA	E	18.30	O
19.	BALADY – premiéra	PP	18.30	B
20.	KÁŤA KABANOVÁ	D	18.30	O
21.	BALADY – druhá premiéra	MP	18.30	B
22.	GALAKONCERT EVY URBANOVÉ	zájezd Krnov	19.00	O
25.	KÁŤA KABANOVÁ – naposledy v sezóně	II.	18.30	O
26.	TRABLE S HARRYM	VII.	18.30	Č
27.	BALADY	IV.	18.30	B
28.	ANNA BOLENA	X.	18.30	O
30.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
10.	KUŘAČKY		19.00	Č
11.	KUŘAČKY		19.00	Č
12.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
13.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
18.	KUŘAČKY		19.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	školy	10.00	Č
13.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		18.30	OPTA/M
14.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	X.	18.30	Č
15.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
17.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
18.	FANTOM LONDÝNA	F	18.30	OPTA/M
20.	BALADA PRO BANDITU		18.30	Č
21.	HABAŽÚRA		18.30	Č
22.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	N	15.00	Č
24.	TRISTAN A ISOLDA	V.	18.30	Č
26.	KRÁSNÁ HELENA – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
27.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
28.	KRÁSNÁ HELENA – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
29.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
29.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
DIVADELNÍ KLUB				
29.	MOSKVA → PETUŠKY		20.00	Č

Už nyní je v prodeji oficiální turistická vizitka NDM. Zakoupit ji můžete v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz.

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

Od 1. 12. 2012 u nás nově můžete k nákupu vstupenek použít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	ANNA BOLENA	F	18.30	O
4.	TRABLE S HARRYM	D	18.30	Č
5.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	PS	18.30	Č
8.	SMRTIHLAV	V.	18.30	Č
10.	ERNANI – premiéra	PP	18.30	O
12.	ERNANI – druhá premiéra	MP	18.30	O
13.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	SP	10.30	Č
15.	TRABLE S HARRYM	E	18.30	Č
16.	ERNANI	F	18.30	O
17.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
20.	SMRTIHLAV	zájezd Praha	19.00	Č
23.	LABUTÍ JEZERO	II.	18.30	B
24.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
26.	LA WALLY		18.30	O
27.	BALADY		16.00	B
31.	TRABLE S HARRYM	C	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
3.	KUŘAČKY		19.00	Č
8.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
20.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ	zájezd Praha	16.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	KRÁSNÁ HELENA	E	18.30	OPTA/M
2.	POSLEDNÍ SAMURAJ	školy	10.00	B
3.	FANTOM LONDÝNA	C	18.30	OPTA/M
5.	POSLEDNÍ SAMURAJ	zájezd Praha	19.00	B
9.	SAJNS FIKŠN	II.	18.30	Č
10.	TRISTAN A ISOLDA	VII.	18.30	Č
11.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	IV.	18.30	Č
12.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	X.	18.30	OPTA/M
14.	TRISTAN A ISOLDA	ČP	18.30	Č
15.	POSLEDNÍ SAMURAJ		18.30	B
16.	HABAĐÚRA		18.30	Č
17.	SAJNS FIKŠN	C	18.30	Č
18.	KRÁSNÁ HELENA	D	18.30	OPTA/M
20.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) – derniéra	N	15.00	OPTA/M
22.	KRÁSNÁ HELENA	V.	18.30	OPTA/M
24.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK – premiéra	PP	18.30	Č
25.	KRÁSNÁ HELENA	IV.	18.30	OPTA/M
26.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	MP	18.30	Č
27.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
29.	DONAHÁ ! (Hole dupy)		18.30	Č
30.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	F	18.30	Č
31.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
27.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra,

B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál,

K – koncert

Předplatitelské skupiny:

E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP

Z – zadáno

NEBOJTE SE BÝT V OBRAZE!

Zajímá vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu?

Není problém!
Stačí vyplnit krátký formulář
na webových stránkách divadla:
www.ndm.cz/cz/newsletter

OPERA

Gaetano Donizetti
ANNA BOLENA
17. 9. (18.30), 28. 9. (18.30), 2. 10. (18.30)

Leoš Janáček
KÁŤA KABANOVÁ
20. 9. (18.30), 25. 9. (18.30)

GALAKONCERT EVY URBANOVÉ
22. 9. (19.00) – Městské divadlo Krnov

Giuseppe Verdi
ERNANI
10. 10. (18.30), 12. 10. (18.30), 16. 10. (18.30)

Alfredo Catalani
LA WALLY
26. 10. (18.30)

ČINOHRA

William Shakespeare
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
2. 9. (10.00), 14. 9. (18.30), 22. 9. (15.00), 11. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHAI! (Hole dupy)
15. 9. (18.30), 17. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 29. 10. (18.30)

Milan Uhde – Miloš Štědroň
BALADA PRO BANDITU
20. 9. (18.30)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
21. 9. (18.30), 16. 10. (18.30)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza
TRISTAN A ISOLDA
24. 9. (18.30), 10. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
29. 9. (20.00), 27. 10. (19.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
29. 9. (14.00), 29. 9. (19.00)

Marian Palla
SAJNS FIKŠN
9. 10. (18.30), 17. 10. (18.30)

Václav Štech
VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK
24. 10. (18.30), 26. 10. (18.30), 30. 10. (18.30)

Jack Trevor Story
TRABLE S HARRYM
3. 9. (10.00), 26. 9. (18.30), 4. 10. (18.30), 15. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

ČINOHRA

Anna Saavedra
KUŘAČKY
10. 9. (18.30), 11. 9. (18.30), 18. 9. (18.30), 3. 10. (18.30)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
12. 9. (19.00), 13. 9. (19.00), 8. 10. (19.00), 20. 10. (16.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
5. 10. (18.30), 13. 10. (10.30), 17. 10. (18.30)

Martin Walser
SMRTIHLAV
8. 10. (18.30), 20. 10. (19.00)

BALET

Zuzana Lapčíková
BALADY
19. 9. (18.30), 21. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 27. 10. (16.00)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
30. 9. (18.30), 23. 10. (18.30), 24. 10. (18.30)

Ryuichi Sakamoto
POSLEDNÍ SAMURAJ
2. 10. (10.00), 5. 10. (19.00), 15. 10. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
13. 9. (18.30), 27. 10. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský
– Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
18. 9. (18.30), 3. 10. (18.30)

Jacques Offenbach
KRÁSNÁ HELENA
26. 9. (18.30), 28. 9. (18.30), 1. 10. (18.30), 18. 10. (18.30), 22. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)

Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows
SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)
12. 10. (18.30), 20. 10. (15.00)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár
– Eva Bezděková
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
31. 10. (18.30)

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Květiny Šárka Hájková

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

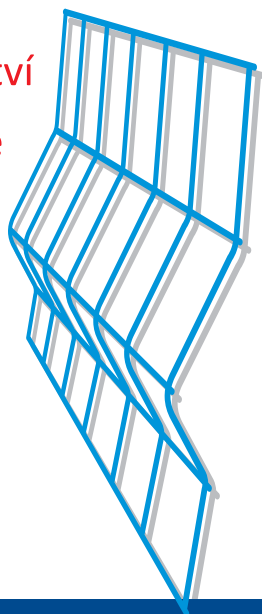
INZERCE

VOKD Svařované sítě, a.s.

VÝROBA A PRODEJ

- svařované sítě
- ploty a příslušenství
- gabiony, i atypické
- siteboxy
- hutní materiál

VOKD Svařované sítě, a.s.
Nákladní 1/3179
702 80 Ostrava - Moravská Ostrava

Tel.: (+420) 596 637 547
(+420) 728 929 038
Fax: (+420) 596 635 793

E-mail: sekretariat@vokdsite.cz

www.vokdsite.cz

★★★★★
BELTINE
forest hotel

Vyjímečná relaxace
SPA & WELLNESS RESORT v Ostravici

WWW.BELTINEHOTEL.CZ
RECEPCE: +420 604 211 845

Mezinárodní hudební festival Janáčkův máj
Národní divadlo moravskoslezské
Janáčkova filharmonie Ostrava

WAGNER
OSTRAVA 2013
(1813-1883)

200. výročí narození
Richarda Wagnera

WAGNER GALA

Výběr nejslavnějších scén z oper
Tannhäuser, Bludný Holanďan,
Tristan a Isolda, Parsifal
a Mistři pěvci norimberští

15. listopadu 2013 v 19.00

Multifunkční aula GONG / Dolní oblast Vítkovice

Eva Urbanová (soprán)
Tomasz Konieczny (basbaryton)
Janáčkova filharmonie Ostrava
Český filharmonický sbor Brno
Sbormistr Petr Fiala
Dirigent Robert Jindra

Vstupenky v předprodejní síti DKMO, NDM a Ticketportal

OSTRAVA!!!

